

GRUND- OG NÆRHEDSNOTAT TIL FOLKETINGETS EUROPAUDVALG

Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2013/36/EU for så vidt angår tilsynsbeføjelser, sanktioner, tredjelandfilialer og miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige risici og om ændring af direktiv 2014/59/EU (kapitalkravsdirektivet) og forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår krav vedrørende kreditrisiko, kreditværdijusteringsrisiko, operationel risiko, markedsrisiko og den nedre grænse for output (kapitalkravsforordningen), (KOM(2021) 663, KOM(2021) 664)

1. Resumé

Kommissionen præsenterede den 27. oktober 2021 forslag til revision af kapitalkravsdirektivet (CRD) og kapitalkravsforordningen (CRR), herunder med henblik på at implementere Basel III-anbefalinger i EU. Forslagene er en del af en samlet pakke af forslag, der vedrører reguleringen af kapitalkrav mv. til kreditinstitutter.

Formålet med forslaget er dels at implementere de endelige Basel III-anbefalinger i EU, dels at tilpasse reguleringen af europæiske kreditinstitutter til de seneste udviklinger i EU, herunder håndtering af klimarisici og konsekvenserne af Brexit.

Kommissionen foreslår bl.a. at implementere Basel-anbefalingen om det såkaldte kapitalgulv i EU og reviderede regler for kredit-, markeds- og operationel risiko. Derudover foreslår Kommissionen en række nye krav til institutterne og beføjelser til tilsynsmyndighederne på området for miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige risici (ESG) og yderligere harmonisering af reglerne for bl.a. tilsyn med tredjelandfilialer og egnethed- og hæderlighedsvurdering (fit & proper). Der stilles også forslag om at styrke tilsynsmyndighedernes uafhængighed, bl.a. ved obligatoriske karensperioder for tilsynsmedarbejdere.

Forslaget til gennemførelse af Basel-anbefalingerne har stor betydning for rammevilkårene for danske penge- og realkreditinstitutter og forventes i et vist omfang at føre til øgede kapitalkrav, særligt for de største danske kreditinstitutter. De danske SIFI-institutter er i dag velkapitaliserede med stor

overdækning ift. nuværende kapitalkrav og vil være i stand til at leve op til kapitalkravsstigningen. Forslaget forventes også at have erhvervsøkonomiske konsekvenser og lovgivningsmæssige konsekvenser i Danmark.

Regeringen støtter generelt en regulering af kreditinstitutter i EU, som sikrer et robust og velfungerende finansielt system og finder, at Basel-anbefalingerne kan bidrage til dette, hvis de indføres på en hensigtsmæssig måde i EU-lovgivningen. Regeringen finder dog, at Kommissionens forslag til implementering af kapitalgulvet vil føre til mindre risikofølsomhed og føre til stigninger i kapitalkrav, der ikke svarer til den reelle risiko for velfungerende forretningsmodeller med udlån med lav risiko, f.eks. dansk realkredit.

Regeringen støtter de foreslåede overgangsordninger for kapitalgulvet og lægger stor vægt på, at bestemmelserne bliver permanente i stedet for midlertidige, som foreslået af Kommissionen, hvilket vil bidrage til at sikre en hensigtsmæssig gennemførelse af kapitalgulvet. Regeringen lægger vægt på, at ordningen for boliglån udvides til også at omfatte mindre kreditinstitutter, som anvender standardmetoden

Regeringen støtter hensigten bag Kommissionens forslag om yderligere harmonisering af egnetheds- og hæderlighedsvurderinger og tilsynsmyndigheders uafhængighed. Regeringen finder dog, at der er behov for at tilpasse forslaget til særlige nationale forhold, herunder at Kommissionens forslag til styrkelse af tilsynsmyndighedernes uafhængighed kan have utilsigtede, negative konsekvenser, f.eks. for tilsynsmyndighedernes muligheder for at tiltrække medarbejdere. Regeringen finder det særligt positivt, at der indføres en harmoniseret behandling af kreditinstitutternes ESG-risici. Endelig støtter regeringen øget proportionalitet, f.eks. for de mindre kreditinstitutter, men er skeptisk over for om forslaget reelt leverer den ønskede byrdereduktion.

Forslaget forhandles nu i Rådet mhp. at fastlægge en generel indstilling, hvorefter det skal forhandles og vedtages med Europa-Parlamentet.

2. Baggrund

Kommissionen præsenterede den 27. oktober 2021 forslag til revision af kapitalkravsdirektivet (CRD) og kapitalkravsforordningen (CRR).

EU's regler om kapitalkrav består af en kapitalkravsforordning og -direktiv ("Capital Requirements Regulation" (CRR II) og "Capital Requirements Directive" (CRD V)). Kapitalkravsforordningen og -direktivet udgør centrale rammer for reguleringen af kreditinstitutter i EU og gennemfører bl.a. internationale anbefalinger vedr. regulering og tilsyn med kreditinstitutter,

herunder fra Basel-komitéen¹. Forslagene er en del af en samlet pakke af forslag, der vedrører reguleringen af kapitalkrav mv. til kreditinstitutter. Pakken består, udover nærværende forslag, af forslag til ændring af kapitalkravsforordningen og direktivet om afvikling og restrukturering af kreditinstitutter (BRRD), jf. særskilt grund- og nærhedsnotat.

2.1 Færdiggørelse af Basel III

Basel-anbefalingerne udgør det overordnede internationale rammeværk for regulering af kapital- og likviditetskrav til kreditinstitutter. Rammeværket blev styrket med Basel III-anbefalingerne, der blev besluttet efter den finansielle krise 2008-10. En række af Basel III-anbefalingerne er allerede gennemført i EU-lovgivningen og trådt i kraft på flere områder, herunder skærpede risikobaserede kapitalkrav (krav til kapitalgrundlag ift. risikovægtede eksponeringer), likviditetskrav ("Liquidity Coverage Ratio" – LCR), gearingskrav (krav til kapitalgrundlag ift. ikke-risikovægtede eksponeringer) samt krav om stabil finansiering ("Net Stable Funding Ratio" – NSFR). Disse Basel-anbefalinger er gennemført i EU med tidligere revisioner af kapitalkravsreglerne (CRR / CRD IV og CRR II / CRD V vedtaget i hhv. juni 2013 og maj 2019).

Basel-komitéen færdiggjorde i december 2017 en række anbefalinger til at færdiggøre Basel III ("Basel III: Finalising post-crisis reforms")². Formålet med disse anbefalinger er generelt at reducere udsving i kreditinstitutters risikobaserede kapitalkrav og dermed kapitaldækning, som ikke kan forklares af forskelle i reelle risici for tab på institutternes udlån og andre eksponeringer. Formålet er i sammenhæng hermed at styrke tilliden til institutternes kapitalforhold ved at forbedre konsistens og sammenlignelighed på tværs af institutterne. Formålet er ifølge Basel-komitéen ikke i sig selv at øge kapitalkravet til institutterne væsentligt.

Disse anbefalinger lægges der nu op til at gennemføre i EU med Kommissionens forslag til revision af kapitalkravsreglerne. Basel-komitéens frist for gennemførelse af anbefalingerne er 1. januar 2023³.

2.2 ECOFIN-rådskonklusioner vedr. færdiggørelse af Basel III

ECOFIN vedtog 12. juli 2016 rådskonklusioner om EU's gennemførelse af anbefalingerne til færdiggørelse af Basel III⁴. Konklusionerne indebærer, at Rådet:

---

¹ Basel-komitéen er et internationalt organ, der udarbejder anbefalinger om regulering af bankvirksomhed. Det har deltagelse af centralbanker fra G20-lande m.fl., herunder en række EU-lande (Belgien, Frankrig, Italien, Luxembourg, Nederlandene, Spanien, Sverige, Tyskland), USA og Storbritannien. Der er ingen medlemmer fra Danmark.

² <https://www.bis.org/bcbs/publ/d424.htm>

³ Udskudt fra 1. januar 2022 i lyset af COVID-19-krisen.

⁴ <https://www.consilium.europa.eu/en/press/press-releases/2016/07/12/conclusions-banking-reform/>.

- Støtter Basel-komiteéns arbejde med Basel III og med at sikre, at reguleringen er klar, sammenhængende og effektiv, idet reguleringens risikofølsomhed skal bevares (dvs. reguleringen / kapitalkrav skal tage højde for forskelle i risiko og kravene således være lave, når risikoen for tab er lav og omvendt høj, når risikoen for tab er høj).
- Understreger vigtigheden af, at Basel-komiteén nøje vurderer udformning og kalibrering af sine anbefalinger, på basis af en omfattende og gennemsigtig kvantitativ konsekvensanalyse, som også tager højde for konsekvenserne for forskellige bankforretningsmodeller og jurisdiktioner.
- Noterer sig, at anbefalingerne ikke skal forventes at betyde en væsentlig forhøjelse af de samlede kapitalkrav for den europæiske banksektor.

2.3 Øvrige udviklinger

Udover implementering af Basel-anbefalingerne foreslår Kommissionen andre justeringer i kapitalkravsdirektivet og -forordningen, der alle er foranlediget af forskellige udviklinger siden man senest reviderede reguleringen. Det gælder f.eks. de såkaldte miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige risici (ESG-risici), hvor Kommissionen finder anledning til en række ændringer i direktivet og forordningen med henblik på at sikre, at de europæiske kreditinstitutter er rustet til den grønne omstilling, herunder ift. risikostyring.

Derudover peger Kommissionen på, at det er nødvendigt med yderligere harmonisering af den tilsynsmæssige værktøjskasse af hensyn til den videre udvikling i det styrkede banksamarbejde (bankunionen), f.eks. på området for egnetheds- og hæderlighedsvurderinger. Hvor reglerne for kreditinstitutterne generelt er harmoniseret, er der forskel på, hvilke værktøjer de enkelte tilsynsmyndigheder har til rådighed i deres håndhævelse af reglerne samt procedurene herfor. Det gør det ifølge Kommissionen vanskeligt for den fælles tilsynsmyndighed i bankunionen ("Single Supervisory Mechanism" – SSM/ECB) at udføre sit arbejde effektivt, og det gør det vanskeligt for institutterne at udøve grænseoverskridende aktiviteter. Der er også stor forskel på, hvordan uafhængigheden af de enkelte tilsynsmyndigheder er sikret.

Endelig peger Kommissionen på, at Brexit har øget behovet for mere harmoniserede bestemmelser for, hvordan banker, der er etableret i tredjelande, dvs. udenfor EU, kan drive virksomhed i EU.

Retsgrundlaget for forslaget til ændring af CRR er artikel 114 i Traktat om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), mens retsgrundlaget for forslaget til ændring af CRD er artikel 53(1) i TEUF. Det er samme retsgrundlag som for de eksisterende retsakter. Europa-Parlamentet og Rådet er medlovgivere. Rådet træffer beslutning med kvalificeret flertal.

3. Formål og indhold

Revisionen af CRR og CRD har til hensigt at styrke finansiel stabilitet og sikre fortsat finansiering af den europæiske økonomi, særligt i lyset af den forestående økonomiske genopretning efter COVID-19-krisen. Disse overordnede målsætninger dækker over fire specifikke formål:

- 1) At styrke den risikobaserede ramme for kapital uden at det generelt fører til væsentlige stigninger i kapitalkrav.
- 2) At øge fokus på ESG-risici i den prudentielle ramme.
- 3) Yderligere at harmonisere tilsynsmyndighedernes beføjelser og værktøjer.
- 4) At mindske institutternes administrative omkostninger ifm. offentliggørelse, samt øge adgangen til institutternes tilsynsdata.

Forslagene indeholder en række beføjelser til Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (European Banking Authority - EBA) til at udarbejde udkast til reguleringsmæssige og tekniske standarder. Disse standarder skal godkendes af Kommissionen og er underlagt forskellige former for mulighed for indsigelse fra Rådet og Europa-Parlamentet.

Nedenfor gennemgås de væsentligste ændringer i hhv. forordningen og direktivet.

3.1 *Ændringer i CRR*

3.1.1 *Kreditrisiko – standardmetoden*

Der foreslås en række ændringer i standardmetoden for kreditrisiko, som overordnet indfører en mere detaljeret og risikofølsom tilgang.

Under standardmetoden er der for de forskellige eksponeringsklasser (fx erhvervslån, boliglån mv.) fastsat standard risikovægte, som er ens for alle institutter. Standardmetoder anvendes typisk af mindre institutter til at opgøre deres kapitalbehov.

3.1.2 *Eksponeringer mod institutter og selskaber*

Kommissionen foreslår at foretage en række tilpasninger til risikovægtningen af eksponeringer mod kreditinstitutter samt selskabs- og detaileksponeringer. Ændringerne vil føre til en standardmetode, der er mere detaljeret og eksponeringsspecifik i risikovægtningen i de tilfælde, hvor der ikke foreligger en ekstern kreditvurdering fra et anerkendt kreditvurderingsinstitut. Det foreslås herudover at ændre reglerne for hhv. kreditinstitutter og selskaber med en ekstern kreditvurdering fra et anerkendt kreditvurderingsinstitut.

Fsva. eksponeringer mod kreditinstitutter og selskaber med ekstern kreditvurdering indplaceres disse på et kreditvurderingstrin ud fra en ekstern vurdering af risikoen ved eksponeringen, jf. tabel 1. EBA offentliggør en oversigt over anerkendte kreditvurderingsinstitutter, og der foretages en kortlægning af kreditvurderingsinstitutternes kreditvurderingstrin til de kreditkvalitetstrin, der anvendes i standardmetoden for kreditrisiko. Risikovægten reduceres med forslaget fra 50 til 30 pct. for kreditinstitutter på kreditkvalitetstrin 2 og fra 100 til 75 pct. for selskaber på kreditkvalitetstrin 3. Derved sikres større variation i risikovægtene mellem de enkelte kreditkvalitetstrin, og graden af risikofølsomhed øges.

Tabel 1: Risikovægte for eksponeringer mod kreditinstitutter og selskaber med en ekstern kreditvurdering

	Kreditkvalitetstrin					
	1	2	3	4	5	6
<i>Kreditinstitutter¹:</i>						
Nuværende regler	20 pct.	50 pct.	50 pct.	100 pct.	100 pct.	150 pct.
Kommissionens forslag	20 pct.	30 pct.	50 pct.	100 pct.	100 pct.	150 pct.
<i>Selskaber:</i>						
Nuværende regler	20 pct.	50 pct.	100 pct.	100 pct.	150 pct.	150 pct.
Kommissionens forslag	20 pct.	50 pct.	75 pct.	100 pct.	150 pct.	150 pct.

1. Gælder for eksponeringer mod kreditinstitutter med mere 3 måneders løbetid. Risikovægtingen af eksponeringer mod kreditinstitutter med mindre end 3 måneders løbetid foreslås ikke ændret.

For eksponeringer mod kreditinstitutter uden en kreditvurdering fra et anerkendt kreditvurderingsinstitut foreslår Kommissionen at indføre en ny tretrins-kreditskala, jf. tabel 2. Intentionen er at sikre en mere retvisende risikovægtning af eksponeringer mod institutter uden en ekstern kreditvurdering fra et anerkendt kreditvurderingsinstitut i forhold til de gældende regler, hvor disse eksponeringer risikovægtes på baggrund af kreditvurderingen af centralregeringen i det pågældende land frem for det enkelte instituts kreditværdighed. Kommissionen foreslår, at en eksponerings indplacering afhænger af en række kriterier relateret til kreditværdigheden i det institut, der er en eksponering over for. Ud over placeringen på kredit-skalaen afhænger risikovægten også af, hvorvidt der er tale om eksponeringer med kort eller lang løbetid, hvor eksponeringer med kort løbetid har en lavere risikovægt end eksponeringer med lang løbetid.

Tabel 2: Risikovægte for kreditinstitutter uden en ekstern kreditvurdering

	Grade A	Grade B	Grade C
Risikovægt for eksponeringer med kort løbetid	20 pct.	50 pct.	75 pct.
Risikovægt for eksponeringer der ikke er kortfristede	40 pct.	75 pct.	150 pct.

For selskaber uden en kreditvurdering fra et anerkendt kreditvurderingsinstitut foreslår Kommissionen, at der altid skal anvendes en risikovægt på 100 pct. Under gældende regler anvendes det højeste af 100 pct. eller den risikovægt, der gælder ved eksponeringer mod centralregeringen i det pågældende land. Relativt få danske selskaber har en kreditvurdering fra et anerkendt kreditvurderingsinstitut.

3.1.3 Eksponeringer sikret ved pant i fast ejendom

Kommissionen foreslår at ændre behandlingen af eksponeringer sikret ved pant i fast ejendom (beboelsesejendomme) under standardmetoden for kreditrisiko med henblik på bedre at afspejle risikoen ved forskellige typer lån sikret ved pant i fast ejendom, jf. tabel 3.

Den nuværende opdeling af lån til hhv. erhvervs- og beboelsesejendomme bevares, men der tilføjes yderligere eksponeringskategorier, der afspejler låntagers finansiering af eksponeringen (hvorvidt låntager er afhængig af indkomst fra ejendommen eller ej), samt ejendommens fase (konstruktionsfase vs. færdigbygget ejendom). Der skelnes også mellem, hvorvidt låntager er afhængig af indkomst fra ejendommen i de nuværende regler, men forslaget giver noget yderligere risikofølsomhed ift. disse typer af eksponeringer. Kravet om, at en udpeget myndighed i medlemsstaterne mindst én gang om året skal vurdere, om de fastsatte risikovægte er for lave, og på den baggrund vurdere, om der er behov for at øge risikovægtene, bevares.

Der defineres en række generelle betingelser, der skal være overholdt for, at eksponeringen kan betragtes som sikret ved pant i fast ejendom, samt en række kriterier for, hvornår en låntager ikke skal betragtes som værende afhængig af indkomst fra ejendommen. Betingelserne adskiller sig primært fra de gældende regler ved at sikre, at projektejendomme og lignende ikke kan regnes som sikret ved fast ejendom, men i stedet falder ind under den nye eksponeringskategori vedr. erhvervelse af grunde til udviklings- og bebyggelsesformål, eller finansiering af udvikling og bebyggelse på beboelses- eller erhvervsjendom (ADC-eksponeringer), jf. nedenfor.

For eksponeringer, hvor låntager ikke er afhængig af indkomst fra ejendommen, fastholder forslaget den såkaldte Loan-Split (LS) tilgang, hvor der dog er ændret på risikovægte og grænser for belåningsgraden (Loan-to-value, LTV). Tilgangen indebærer, at eksponeringen deles op i hhv. en sikret og en usikret del, hvor den sikrede del (i Kommissionens forslag op til 55 pct. af sikkerhedsværdien) risikovægtes med 20 pct. for beboelsesejendom og 60 pct. for erhvervsjendom, og den del af eksponeringen der ligger udover 55 pct. af sikkerhedsværdien risikovægtes med låntagers egen risikovægt (ex. 75 pct. for en detailkunde). Det er en ændring ift. de nuværende regler, hvor risikovægten er 35 pct. for den sikrede del under 80 pct. LTV for beboelses-

ejendom og 50 pct. for den sikrede del under 50 pct. LTV for erhvervsejendom. Ændringen er således størst i behandlingen af eksponeringer sikret ved pant i beboelsesejendom, som illustreret i nedenstående tabel.

Tabel 3. Risikovægte for beboelsesejendom

	LTV		
	0-55 pct.	55-80 pct.	over 80 pct.
Nuværende regler	35 pct.	35 pct.	75 pct.
Kommissionens forslag	20 pct.	75 pct.	75 pct.

Anm: 75 pct. risikovægt tager udgangspunkt i, at låntager er en detaileksponering

Tabel 4. Risikovægte for erhvervsejendom

	LTV		
	0-50 pct.	50-55 pct.	over 55 pct.
Nuværende regler	50 pct.	100 pct.	100 pct.
Kommissionens forslag	60 pct.	60 pct.	100 pct.

Anm: 100 pct. risikovægt tager udgangspunkt i, at låntager er et selskab (erhvervseksponering)

Anm: Belåningsgrænse på 50 pct. i den nuværende EU-tilgang tager udgangspunkt i markedsværdien af ejendommen

For eksponeringer, hvor låntagers tilbagebetaling afhænger af indkomst fra ejendommen (Income Producing Real-Estate exposure, IPRE-eksponeringer) foreslår Kommissionen at indføre en ny Whole-Loan (WL) tilgang til risikovægtningen. Tilgangen indebærer, at hele lånet tildeles samme risikovægt. Risikovægten vil afhænge af eksponeringens LTV. Som eksempel vil en IPRE-eksponering med pant i beboelsesejendom med en LTV mellem 60-80 pct. få en risikovægt på 45 pct. En tilsvarende IPRE-eksponering med pant i erhvervsejendom vil få en risikovægt på 90 pct. Tilgangen indebærer en smule højere risikovægtning sammenlignet med LS-tilgangen. Kommissionen foreslår også at tilføje en mulighed for at risikovægte særligt sikre IPRE-eksponeringer under LS-tilgangen, såfremt nogle kriterier om instituttets historiske tabsrater på ejendomseksponeringer er under et vist niveau. Endelig foreslår Kommissionen at tilføje en opsamlingskategori for IPRE-eksponeringer, der ikke overholder de generelle betingelser for at blive betragtet som sikret ved pant i fast ejendom, som risikovægtes med 150 pct.

Kommissionen foreslår at tilføje en ny kategori for lån til finansiering af erhvervelse af grunde til udviklings- og bebyggelsesformål, eller finansiering af udvikling og bebyggelse på beboelses- eller erhvervsejendom (ADC-eksponeringer). Denne type af eksponeringer indebærer forhøjet risiko, da tilbagebetalingen bl.a. afhænger af salget af den underliggende ejendom, og skal som udgangspunkt risikovægtes med 150 pct. Der indføres dog en mu-

lighed for at risikovægte ADC-eksponeringer i forbindelse med beboelses-
ejendomme med 100 pct., såfremt en række risikoreducerende kriterier er op-
fyldt.

3.1.4 Misligholdte eksponeringer

Kommissionens forslag indeholder en mindre ændring af behandlingen af
misligholdte eksponeringer under standardmetoden for kreditrisiko, der har
til formål at undgå regulatoriske hindringer for køb og salg af misligholdte
eksponeringer.

3.1.5 Eksponeringer mod efterstillet gæld

Den eksisterende eksponeringsklasse ”poster forbundet med særlig stor ri-
siko” foreslås at udgå, da en række eksponeringer i denne klasse inkluderes i
andre eksponeringsklasser og der indføres en eksponeringsklasse ”eksponere-
ringer mod efterstillet gæld”. Eksponeringer mod efterstillet gæld (fx ned-
skrivningsegne passiver, NEP) indebærer forhøjet risiko, da de tilbagebe-
tales efter fx krav fra simple kreditorer i en konkurssituation (indlån mv.).

3.1.6 Aktieeksponeringer

Kommissionen foreslår en ændring i behandlingen af aktieeksponeringer un-
der standardmetoden for kreditrisiko. Hensigten er at gøre eksponeringsklas-
sen mere risikofølsom ved bl.a. at tilføje en differentiering i risikovægtningen
af egenkapitalinstrumenter og gældsinstrumenter, hvor førstnævnte alt andet
lige indebærer en forhøjet risiko.

Desuden differentieres der mellem risikovægtningen af langsigtede investe-
ringer og mere kortsigtede og spekulative investeringer, hvor sidstnævnte
også indebærer en større risiko. Der foreslås en øget risikovægt for aktieek-
sponeringer, der tidligere som hovedregel blev risikovægtet med 100 pct.,
men ifølge forslaget skal risikovægtes med 250 pct. eller 400 pct. Der er på
den baggrund indsat en overgangsordning, hvor stigningerne i risikovægt
indfases frem mod 2029. Der tilføjes desuden en række andre mindre ændrin-
ger.

Det forventes, at ændringen vil have en vis effekt for institutter, der f.eks. har
en høj andel af aktier i enheder i den finansielle sektor (sektoraktier), f.eks.
fælles sektorejede virksomheder. Sektoraktier er typisk den største balance-
post for aktier uden for handelsbeholdningen. Eksponeringer i handelsbe-
holdningen samt eksponeringer, der er udsat for valuta- eller råvarerisiko, be-
handles efter markedsrisikoreglerne⁵. Alle eksponeringer, der ikke indgår i
handelsbeholdningen, er placeret uden for handelsbeholdningen (bankbo-
gen).

---

⁵ Det overordnede kriterie for, om en position skal placeres i handelsbeholdningen er,
om instituttet har handel til hensigt med den pågældende position.

Med øget risikovægtning af sektoraktier kan det i et vist omfang blive mindre attraktivt for mindre og mellemstore kreditinstitutter at indgå i strategiske samarbejder med henblik på at opnå stordriftsfordele. Kreditinstitutters besiddelser af sektoraktier i andre enheder i den finansielle sektor, som indgår i et konsolideret tilsyn med instituttet (typisk datterselskaber), kan med forslaget fortsat risikovægtes med 100 pct. som i dag. Denne undtagelse vil imidlertid ikke kunne anvendes i den type ejerkonstruktioner, som små og mellemstore virksomheder gør brug af i deres strategiske samarbejder.

Øvrige forslag til ændringer i standardmetoden for kreditrisiko

- Der foreslås en mindre ændring i behandlingen af ikke-balanceførte eksponeringer under standardmetoden for kreditrisiko. Ændringerne gør standardmetoden mere risikofølsom og vil indebære en stigning i risikovægten for nogle eksponeringer.
- Der foreslås en ny kategori for særlige virksomhedsenheder, som er oprettet alene med det formål at finansiere eller drive et bestemt aktiv (Specialised lending entities – SLE). Der fastsættes risikovægte ud fra det tildelte kreditkvalitetstrin i tilfælde, hvor der foreligger en ekstern kreditvurdering fra et anerkendt kreditvurderingsinstitut. Foreligger der ikke en ekstern kreditvurdering fra et anerkendt kreditvurderingsinstitut, tildeles der risikovægte mellem 80 og 130 pct. afhængigt af en række forhold, herunder hvilket aktiv SLE'et skal finansiere eller drive, om aktivet er under opførelse samt betingelser, der skal sikre, at eksponeringen har lav risiko.
- Kommissionen foreslår en ændring af bestemmelserne vedrørende detaileksponeringer, så de i højere grad svarer til de tilsvarende bestemmelser under IRB-metoden. Det foreslås derudover at indføre en særlig lav vægt for såkaldte transactor-eksponeringer, som er forbundet med lavere risiko, da der er tale om eksponeringer, hvor lånene løbende bliver optaget og tilbagebetalt fuldt ud (f.eks træk på kreditkort, som tilbagebetales inden for kreditperioden).
- Kommissionen foreslår at indføre en ny bestemmelse, hvor detaileksponeringer og eksponeringer sikret ved fast ejendom mod fysiske personer forhøjes med en faktor 1,5, hvis lånet er optaget i en anden valuta end låntagers indkomst, og der samtidig ikke er sikret mod risici som følge af udsving i valutakurserne. Kun en meget lille del af udlån i Danmark er optaget i en anden valuta end danske kroner, og dermed skal forhøjes med en faktor 1,5. Heraf er størstedelen desuden optaget i Euro, hvor der ikke er en valutarisiko som følge af den danske fastkurspolitik.

3.1.7 Kreditrisiko – IRB-modeller

Kommissionen foreslår en række ændringer til brugen af interne modeller til opgørelse af kapitalkrav for kreditrisiko (IRB-metoden).

IRB-metoden indebærer, at et institut selv må beregne en række risikoparametre til at opgøre kapitalkravet på sine udlån. IRB-metoder anvendes typisk af større institutter under tilsyn af den kompetente myndighed. Reglerne skelner mellem den avancerende IRB-metode og den grundlæggende IRB-metode. Under den avancerede IRB-metode må institutter beregne alle risikoparametre selv, mens de under den grundlæggende IRB-metode kun må beregne nogle få parametre selv. I Danmark anvender Danske Bank, Nykredit, Jyske Bank, Nordea Kredit, Sydbank, DLR Kredit og Lån & Spar Bank enten den avancerede eller den grundlæggende IRB-metode.

Formålet med ændringerne er bl.a. at reducere kompleksiteten i IRB-metoden samt at reducere de nuværende forskelle i kapitaldækningen i IRB-institutters kapitalkrav, som ikke skyldes forskelle i risiko. Studier⁶ har påvist, at forskelle i kapitalkrav mellem IRB-institutter ikke udelukkende kan forklares af risikomæssige forskelle, hvilket vanskeliggør sammenlignelighed af institutter og har en negativ påvirkning på vilkårene for den lige konkurrence. Kommissionen foreslår at gøre op med dette ved at skærpe rammerne for anvendelsen af IRB-metoden.

Kommissionen foreslår følgende væsentlige ændringer til IRB-metoden:

- *Indskrænket brug af IRB-modeller:* Brugen af den avancerede IRB-metode fjernes for udlån til store erhvervskunder (årlig omsætning større end ca. 3.700 mio. kr. (EUR 500 mio.)), finansielle institutter og andre finansielle enheder. Muligheden for at anvende den grundlæggende IRB-metode fastholdes. Derudover fjernes muligheden for at bruge både den avancerede og den grundlæggende IRB-metode for aktieeksponeringer. Forslaget indeholder også en indsnævring af, hvilke risikoparametre institutter selv må beregne for udvalgte lånetyper under den avancerede IRB-metode.
- *Ny eksponeringsklasse for regionale myndigheder, lokale myndigheder og offentlige enheder:* Kommissionen har fundet det nødvendigt at lave en ny eksponeringsklasse for at sikre, at regionale myndigheder, lokale myndigheder og offentlige enheder behandles på samme måde. Forslaget sikrer, at disse behandles som mindre erhvervskunder og således ikke er underlagt den indskrænkede brug af IRB-modeller nævnt ovenfor.
- *Inputgulve:* Minimumsniveauer for risikoparametrene (inputgulve) indføres for at sikre, at kapitalkravet ikke falder til uhensigtsmæssigt lave niveauer. I det nuværende regelsæt er der kun inputgulve for ét

---

⁶ Fx Den Europæiske Banktilsynsmyndigheds (EBA) rapport fra 2013: <https://www.eba.europa.eu/eba-publishes-reports-on-comparability-of-risk-weighted-assets-rwas-and-pro-cyclicality>

af risikoparametrene, men med forslaget indføres inputgulve for alle parametre. Inputgulvene gælder ikke for udlån mod stater.

- *Fjerne IRB-skaleringsfaktor:* Det nuværende regelsæt indeholder en skaleringsfaktor på 1,06, som hæver kapitalkravet for udlån under IRB-metoden med 6 pct. Denne skaleringsfaktor fjernes.
- *Udrulning af IRB-metoden:* I det nuværende regelsæt er der krav om, at hvis et institut får tilladelse til at bruge IRB-metoden, skal IRB-metoden som udgangspunkt rulles ud på alle instituttets udlån. Dette krav fjernes, og institutter kan dermed vælge at bruge IRB-metoden på udvalgte udlånstyper (f.eks. kun på erhvervs kunder eller privatkunder), uden der er krav om at udvikle IRB-modeller for alle udlånstyper. Forslaget indeholder også en overgangsperiode på tre år, hvor processen for at få tilladelse til at stoppe med at anvende IRB-metoden lempes.

Ud over ovenstående punkter indebærer forslaget en række andre mindre ændringer til brugen af IRB-metoden. Forslaget indeholder også overgangsordninger for nogle af ovenstående ændringer.

3.1.8 Kapitalgulv

Kommissionen foreslår at indføre et kapitalgulv for de institutter, som bruger interne modeller til opgørelse af kapitalkrav.

Formålet med kapitalgulvet er at sikre, at kapitalkravet i institutter, der bruger interne modeller, ikke undervurderes og bliver uhensigtsmæssigt lavt i forhold til institutter, der ikke har interne modeller. Kapitalgulvet sætter en nedre grænse for hvor lavt de risikovægtede eksponeringer og dermed kapitalkravet kan blive for institutter, der bruger interne modeller. Denne nedre grænse er fastsat til 72,5 pct. af risikovægtede eksponeringer og dermed kapitalkravet under standardmetoderne. Det vil sige, at et institut, der anvender interne modeller, maksimalt kan opnå en "rabat" på sit kapitalkrav på 27,5 pct. i forhold til kapitalkravet under standardmetoden.

Kapitalgulvet vil dermed lægge en "bund" under kapitalkravet beregnet ved interne modeller, da et institut vil skulle efterleve kapitalkravet på 72,5 pct. af standardmetoderne, såfremt kapitalkravet beregnet ved de interne modeller bliver lavere end denne nedre grænse på 72,5 pct. Det kan føre til tab af risikofølsomhed og højere kapitalkrav for nogle institutter med relativt lav risiko, hvor kapitalgulvet bliver det bindende kapitalkrav.

I forslaget finder kapitalgulvet kun anvendelse på koncernniveau, dvs. kapitalgulvet vil som udgangspunkt ikke gælde på institutniveau, herunder for datterselskaber (hvor et institut er en del af en finansiel koncern). Forslaget indeholder dog fordelingsmekanismer, som medfører, at kapitalkravet for

datterselskaber i andre EU-lande end koncernens hjemland også bliver påvirket, hvis kapitalgulvet påvirker koncernen. Disse fordelingsmekanismer fungerer således, at det ekstra kapitalkrav, som kapitalgulvet giver koncernen, også skal fordeles mellem de individuelle selskaber i koncernen. Fordelingen mellem de individuelle selskaber skal følge en beregning, som viser, hvor meget de individuelle selskaber bidrager til koncernens samlede kapitalgulv.

Da kapitalgulvet forventes at have en stor effekt på nogle europæiske institutters kapitalkrav, indføres det gradvist mellem 2025 og 2030, dvs. en 5-års indfasningsperiode. Niveauet for kapitalgulvet vil være 50 pct. fra 1. januar 2025, og grænsen vil øges hvert år indtil 1. januar 2030, hvor det endelige niveau for kapitalgulvet på 72,5 pct. er nået.

Indfasningen af kapitalgulvet indeholder også en øvre grænse for, hvor meget institutters kapitalkrav kan stige i løbet af indfasningsperioden. Institutter får dermed frem til og med 2029 mulighed for at begrænse kapitalkravsstigningen til 25 pct., hvorefter denne begrænsning bortfalder.

Derudover foreslår Kommissionen nogle bestemmelser, som udelukkende gælder med henblik på opgørelse af kapitalgulvet, og som har til formål at mindske effekten af kapitalgulvet i en overgangsperiode til og med 2032.

- **Selskaber uden kreditvurdering:** En besparelse i standardmetoden for kreditrisiko på 35 pct. for selskaber med lav risiko, og som ikke har en rating fra et eksternt ratingbureau, så risikovægten bliver 65 pct. (i stedet for 100 pct.).
  - Kriterierne for at anvende denne risikovægt er et estimat for 'sandsynlighed for tab' på højst 0,5 pct.⁷
- **Boliglån (lån til beboelsesejendomme, sikret del):** En besparelse i standardmetoden for kreditrisiko på 50 pct. for boliglån med en belåningsgrad under 55 pct., så risikovægten bliver på 10 pct. (i stedet for 20 pct.).
- **Boliglån (lån til beboelsesejendomme, ikke-sikret del):** Anvendelse af en risikovægt på 45 pct. i standardmetoden for kreditrisiko for boliglån med en belåningsgrad mellem 55 og 80 pct. (i stedet for 75 pct.), hvilket fx giver en besparelse på 40 pct. ved detaileksporeringer (som under IRB-metoden typisk vil være privatkunder). Institutter kan anvende denne besparelse til og med 2032, men den udfases gradvist i årene 2030-2032.

De to bestemmelser vedr. boliglån er nationale valgmuligheder, som EU-landene hver især kan anvende under en række betingelser. Brugen forudsætter bl.a., at institutterne kan vise, at de har lave tabsrater for boliglån

---

⁷ Estimatet for 'sandsynlighed for tab' fås fra instituttets IRB-model.

(under 0,25 pct. op til en belåningsgrad på 55 pct. de seneste seks år), og at de lovmæssigt har krav på kundens andre aktiver og indkomst, hvis kunden misligholder boliglånet.

Overgangsordningerne er midlertidige og kan benyttes indtil udgangen af 2032, hvorefter den generelle standardmetode som udgangspunkt vil finde anvendelse. Kommissionen foreslår at give EBA til opgave at overvåge brugen af overgangsordningerne. EBA skal sende en rapport til Kommissionen i 2028 med konklusionerne af overvågningen. Kommissionen skal, såfremt den anser det for nødvendigt, fremlægge et lovforslag om overgangsordningerne inden 2032, som vil skulle besluttes af Rådet og Europa-Parlamentet.

3.1.9 Konsolideringsregler

Kommissionen foreslår at tilpasse en række definitioner og bestemmelser på området for koncern- og konsolideringsregler.

Konsolideringsreglerne omhandler hvornår institutter skal opfylde kravene i CRR på baggrund af deres konsoliderede (dvs. både moderselskab og alle tilknyttede datterselskaber) situation. Derudover indeholder reglerne bl.a. en række definitioner af hvilke typer af virksomheder, der er omfattet af konsolidering.

Der findes mange forskellige eksempler på institutter, der ejer virksomheder omfattet af enten hel eller delvis konsolidering. Forslaget har primært til hensigt at præcisere det, der allerede er gældende. Derudover har forslaget til formål, at visse virksomhedskonstruktioner, som man oprindeligt har haft til hensigt skulle være omfattet af konsolidering, men som er faldet uden for anvendelsesområderne, fremadrettet bliver omfattet heraf, så mulighederne for at udnytte forskelle i reguleringen på tværs af EU (regulatorisk arbitrage) mindskes.

Kommissionen foreslår blandt andet at præcisere, at finansielle grupper, der er ledet af fintech virksomheder, bliver omfattet af konsolideret tilsyn. Blandt andet igennem udvidelsen af definitionen af accessorisk servicevirksomhed, dvs. virksomhed i tilknytning til den primære virksomhed.

Der foreslås blandt andet ændring i definitionen af følgende begreber på koncernområdet:

- *Accessorisk servicevirksomhed*: Det foreslås at gøre definitionen mere generel, så man ikke risikerer, at en virksomhed, som efter hensigten skulle være omfattet, falder uden for bestemmelsens ordlyd og dermed anvendelsesområdet. Det fremgår således direkte af forslaget, at virksomhed knyttet til bankvirksomhed er omfattet af begrebet.

- *Finansiell holdingvirksomhed*: Definitionen foreslås ændret, sådan at den eksisterende tekst laves om til en opstilling af kriterier, der skal være opfyldt for, at der er tale om en finansiell holdingvirksomhed. I den gældende bestemmelse er det et krav, at datterselskaber hovedsagligt er institutter eller finansieringsinstitutter. Dette krav foreslås fjernet, så det blot bliver et krav, at ét af datterselskaberne er et institut. Kriterierne om, at datterselskaber, som er enten institutter eller finansieringsinstitutter, skal udgøre mere end 50 pct. af holdingvirksomheden målt på et af flere parametre (f.eks. aktiekapital, indtjening eller medarbejdere), foreslås der ikke at ændre på.

Kommissionen foreslår, at ejerskab i dattervirksomheder omfattet af konsolidering risikovægtes med 100 pct., i overensstemmelse med nuværende praksis. En modervirksomhed skal ikke tage fradrag for ejerskab i en dattervirksomhed omfattet af konsolideringen, men den skal således risikovægte dette ejerskab. Der er således blot tale om en præcisering i forhold til, hvordan ejerskab skal risikovægtes.

3.1.10 *Own funds (kapitalgrundlag)*

Kommissionen foreslår en række mindre ændringer i den måde, hvorpå kreditinstitutter skal opgøre deres kapitalgrundlag på.

Når et institut skal opgøre sit kapitalgrundlag, skal instituttet fradrage sine besiddelser af kapital- og gældsinstrumenter i andre kreditinstitutter, medmindre besiddelserne ligger under nærmere grænseværdier opgjort ift. instituttets egentlige kernekapital (CET1-kapital)⁸. Kommissionen foreslår at justere opgørelsesmetoden for disse grænseværdier, så der tages bedre højde for nylige ændringer i opgørelsesmetoderne for CET1. Tilretningerne sker for at sikre bedre konsekvens og symmetri i beregning af grænseværdierne, og vil umiddelbart sænke tærsklerne for hvornår instituttet ikke behøver foretage fradrag for besiddelser af kapital- og gældsinstrumenter i andre kreditinstitutter.

Det foreslås også, at institutter og investeringsselskaber placeret i tredjelande omfattes af reglerne for minoritetsinteresser, såfremt selskaberne lever op til EU's definition for institutter og investeringsselskaber. Reglerne for minoritetsinteresser omhandler, hvor stor en del af kapitalgrundlaget en koncern kan indregne i koncernens konsoliderede kapitalgrundlag fra institutter, som har minoritetsinteresser fra øvrige investorer. Herudover foreslås det at præcisere

---

⁸ CET1 er den internationalt anvendte forkortelse for Common Equity Tier 1 – på dansk den egentlige kernekapital. I Danmark svarer den egentlige kernekapital til aktiekapital, garantkapital eller andelskapital med tillæg af reserver og efter fradrag af visse korrektioner, eksempelvis goodwill og besiddelser af kapitalinstrumenter i andre enheder i den finansielle sektor.

noget af teksten i forslaget angående minoritetsinteresser ift. tidligere rejste fortolkningsspørgsmål.

Kommissionen foreslår også at ændre definitionerne for finansielle institutters indirekte og syntetiske⁹ besiddelser, således at det ikke kun dækker et instituts beholdning af kapital- men også gældsinstrumenter i andre finansielle institutter. Dette foreslås fordi EU's største kreditinstitutter udpeget som globalt systemisk vigtige (såkaldte G-SII'er, hvoraf ingen danske institutter er iblandt.) skal fradrage indirekte og syntetiske besiddelser af NEP-instrumenter i andre institutter i instituttets egen beholdning af NEP-instrumenter.

Det foreslås desuden at indskrænke hvilke typer finansielle virksomheder, som kan udstede egentlige kernekapitalinstrument ved at fjerne en type virksomhed fra listen, som alene var relevant i Storbritannien.

3.1.11 Krav til sikkerhed i form af fast ejendom

Kommissionen foreslår en ændring af reglerne for krav til sikkerhed i form af fast ejendom. Hensigten med ændringerne er at gøre ejendomsvurderingerne mindre cykliske sådan, at kapitalkravene er mere stabile over tid.

I de nuværende regler kan institutterne benytte markedsværdien af ejendommen som sikkerhedsværdi under en række betingelser, herunder bl.a., at sikkerhedsværdien er revideret af en uafhængig vurderingsmand, samt at værdien overvåges hyppigt. Dette giver institutterne mulighed for løbende at revurdere sikkerhedsværdien af ejendommen.

Kommissionen foreslår bl.a. at sætte et loft over sikkerhedsværdien på ejendommen på den gennemsnitlige værdi, der er observeret på ejendommen, eller en sammenlignelig ejendom, over de seneste tre år for erhvervsejendom og de seneste seks år for beboelsesejendom, samt et parallelt loft på markedsværdien af ejendommen, såfremt en sådan kan observeres.

Førstnævnte krav begrænser institutternes mulighed for løbende at revurdere sikkerhedsværdier op, på baggrund af øget observeret markedsværdi sammenlignet med i dag. Derudover kan forventede fremtidige værdistigninger fortsat ikke inddrages i værdiansættelsen, og værdien skal fortsat tilpasses for at tage højde for, at den nuværende markedsværdi kan være for høj ift. hvad der kan forventes at blive realiseret over lånets løbetid. Energieffektive inve-

---

⁹ En syntetisk besiddelse er i CRR defineret som et instituts investering i et finansielt instrument, hvis værdi er direkte knyttet til værdien af de kapitalinstrumenter, som udstedes af en enhed i den finansielle sektor. Det kan for eksempel være gennem derivater eller garantier.

steringer i ejendommen skal dog anses som utvivlsomt værdiforøgende. Kravet om, at sikkerhedsværdien skal revideres af en uafhængig vurderingsmand, bevares.

Forslaget indeholder en undtagelse fra det foreslåede loft over sikkerhedsværdien på ejendommen. Undtagelsen giver den kompetente myndighed (i Danmark Finanstilsynet) mulighed for at tillade, at institutterne fortsat kan anvende aktuel markedsværdi ved låneudmåling og beregning af behovet for supplerende sikkerhed for så vidt angår lån, der er finansieret med særligt dækkede obligationer og særligt dækkede realkreditobligationer (frem for en gennemsnitsværdi). Institutterne skal dog anvende den nye sikkerhedsværdi i forbindelse med kapitalafdækning, men Finanstilsynet kan tillade, at realkreditlån kan ydes på baggrund af ejendommens aktuelle markedsværdi, som det også er tilfældet i dag.

Institutternes mulighed for at anvende statistiske metoder til at overvåge ejendommens værdi bevares, men den underlægges en række betingelser, herunder bl.a. ift. datakvalitet, procedurer, dokumentation mv.

3.1.12 Fælles krav til garantier og kreditderivater

Kommissionen foreslår præciseringer i reglerne for krav til garantier og kreditderivater med henblik på at præcisere kriterierne for, at garantier kan tælle med som ufinansieret kreditrisikoafdækning¹⁰ iht. CRR. Finansielle garantier stilles typisk af en tredjepart (garantistiller) for et låneforhold mellem en långiver og en låntager. Det foreslås bl.a. at præcisere, at svindel begået af en låntager ikke kan angives som en årsag til at annullere garantikontrakten overfor det långivende institut, såfremt det långivende institut har foretaget en tilstrækkelig due diligence af låntager. Denne præcisering følger den nuværende tilgang i lovgivningen, hvor garantier for at kunne tælle med som ufinansieret kreditrisikoafdækning iht. CRR ikke må kunne annulleres af garantistiller, som følge af forhold, der er udenfor långivers kontrol (herunder f.eks., at låntager har begået svindel overfor långiver).

Ændringerne foreslås i lyset af de statslige garantiordninger, der blev indført i forbindelse med COVID-19, hvor Kommissionen er blevet opmærksom på, at der var behov for præcisering.

3.1.13 Afdækning af kreditrisiko

Kommissionen foreslår at gennemføre en række ændringer i reglerne vedrørende afdækning af kreditrisiko ved eksponeringer.

---

¹⁰ Dvs. en metode til at reducere risikoen ved en eksponering, og således opnå en kapitallempelse.

Ved opgørelse af værdien af de stillede sikkerheder, der bruges til at afdække kreditrisikoen ved institutternes eksponeringer, skal der foretages en justering, som skal tage højde for, hvis værdien af den stillede sikkerhed falder.

Kommissionen foreslår at fjerne muligheden for, at institutterne kan gøre brug af egne estimater af disse justeringer. Institutterne skal i stedet anvende tilsynsmæssigt fastsatte justeringer. Det foreslås desuden at revidere de tilsynsmæssigt fastsatte justeringer, hvilket medfører øget risikofølsomhed ift. visse typer sikkerheder og øgede fradrag for de mest risikofyldte typer af sikkerhed.

3.1.14 Markedsrisiko

Markedsrisiko vedrører risikoen for tab som følge af ændringer på de finansielle markeder. Kommissionen foreslår at indføre en ny standardmetode, en nye intern metode og en simplificeret standardmetode til opgørelse af kapitalkravet for markedsrisiko for mindre og ikke-komplekse institutter. Den nye standardmetode og interne metode er overordnet identisk med de metoder, der blev indført som et rapporteringskrav i seneste revision af kapitalkravsforordningen (CRR II). I CRR II er der endvidere taget særskilt hensyn til Danmarks fastkurspolitik overfor euroen via en højere tilladt korrelation mellem ERM-II-valutaer og euro. Derudover fik dækkede obligationer (covered bonds), som bl.a. omfatter danske realkreditobligationer, en lavere risikovægt sammenlignet med Basel-anbefalingen. Der er ikke ændret ved dette i Kommissionens forslag til CRR III.

Forslaget indeholder følgende metoder for opgørelse af kapitalkrav til markedsrisiko, hvor der er indarbejdet en vis proportionalitet således, at jo større handelsbeholdningen er, desto mere risikofølsom opgørelsesmetode skal der anvendes:

- *Ny avanceret intern metode*, som er mere risikofølsom og kompleks end den i dag gældende interne metode.
- *Ny standardmetode*, som er mere risikofølsom og kompleks end den i dag gældende standardmetode. Metoden er tiltænkt institutter med store handelsbeholdninger, eller institutter med en kortsigtet eller spekulativ adfærd.
- *Simpel standardmetode*, som svarer til den i dag gældende standardmetode. Metoden er blevet kalibreret for at gøre den tilstrækkelig konservativ, da den ikke er ligeså risikofølsom som den nye standardmetode.

Kommissionen foreslår nogle justeringer og tilføjelser af kravene til institutters validering, dokumentation og governance i relation til den nye standardmetode. Justeringerne er ifølge Kommissionen nødvendige, fordi den

nye standardmetode er væsentlig mere kompleks og stiller øgede operationelle krav sammenlignet med den gældende standardmetode. Institutter, som skal anvende den nye standardmetode, skal allerede i dag rapportere efter metoden til de kompetente myndigheder (i Danmark Finanstilsynet).

De foreslåede metoder til opgørelse af kapitalkravet for markedsrisiko skal anvendes på institutternes positioner i handelsbeholdningen samt valuta-positioner uden for handelsbeholdningen.

Handelsbeholdningen omfatter positioner, hvor institutterne aktivt handler med henblik på at opnå afkast på køb og salg ("handel til hensigt"). Der har på tværs af EU-landene været forskellig fortolkning af, hvilke positioner, der skulle være omfattet af hhv. handelsbeholdningen og uden for handelsbeholdningen. Derfor foreslår Kommissionen også klarere bestemmelser herfor. Det omfatter en konkret liste over positioner, som skal placeres i enten handelsbeholdningen eller uden for handelsbeholdningen, samt tydeligere dokumentationskrav, som skal opfyldes.

Kommissionens forslag indeholder nye krav til behandlingen af kollektive investeringsfonde (CIU'er), som overfører krav, der allerede er vedtaget i en delegeret forordning fra december 2019, fra den delegerede forordning til selve CRR. Forslaget indeholder tre metoder, og institutterne skal anvende én af disse, når kapitalkravet for CIU'er skal fastsættes for en given CIU:

- Gennemlysningsmetoden (Look-through), som gør det muligt at behandle hvert underliggende papir særskilt. Denne metode er mest krævede, men vil resultere i det laveste kapitalkrav.
- En mandatbaseret metode, hvor instituttet skal konstruere en hypotetisk portefølje på baggrund af fondens risikorammer. EBA får mandat til at specificere de tekniske elementer heri.
- En fallback-metode, hvor instituttet skal behandle CIU'en som en enkeltaktie med en konservativ risikovægt. Denne metode er simpel, men vil resultere i det største kapitalkrav.

Kommissionen foreslår, at institutter, som anvender den nye interne metode for markedsrisiko, skal gøre brug af gennemlysningsmetoden. De øvrige institutter kan vælge mellem de tre ovennævnte metoder til behandling af CIU'er.

3.1.15 Rammen for kreditværdijusteringer (CVA)

Kommissionen foreslår at fastholde den eksisterende undtagelse for kapitalkrav på CVA-risiko (kreditværdijusteringsrisiko)¹¹ for ikke-finansielle derivatmodparter. Undtagelsen har til formål at mindske omkostningerne for private virksomheder til at afdække deres finansielle risici. Det foreslås dog også, at institutterne skal indrapportere CVA-risikoen på de ikke-finansielle modparter til de kompetente myndigheder (i Danmark Finanstilsynet), og at EBA skal udarbejde retningslinjer for myndighedernes fastlæggelse af såkaldt ”overnormal” CVA-risiko på ikke-finansielle modparter.

Kommissionen foreslår også, at institutterne får lov til frivilligt at opgøre kapitalkravet for ikke-finansielle modparter, hvis de afdækker CVA-risikoen på dem. I dag får institutter, der aktivt reducerer deres CVA-risiko på ikke-finansielle modparter, et højere kapitalkrav. Den foreslåede ændring har til formål at sikre, at institutter, der reducerer deres CVA-risiko, ikke får markant højere kapitalkrav pga. undtagelsen.

Kommissionen foreslår også en liste over likvide valutaer¹², som får en lavere risikovægt og andre korrelationer i CVA-opgørelsen sammenlignet med ikke-likvide valutaer, hvilket betyder, at kapitalkravet bliver lavere. Danske kroner og euro anerkendes i Kommissionens forslag ikke som et likvidt valutapar i CVA-opgørelsen, til trods for fastkurspolitikken.

I det nuværende regelsæt skal institutterne alene opgøre CVA-risikoen på ”Securities Financing Transactions”, som er en særlig type af sikrede kontrakter, hvis risikoen er væsentlig. Kommissionen foreslår at give EBA mandat til at specificere, hvornår risikoen anses for væsentlig.

I Kommissionens forslag vil der for fremtiden være følgende metoder til opgørelse af kapitalkrav på CVA:

- Standardmetoden
- Den basale metode
- Den simplificerede metode

Den nye standardmetode på CVA anvender overordnet samme metode som den alternative standardmetode på markedsrisiko. Metoden afspejler i langt højere grad, hvordan avancerede institutter styrer og opgør CVA-risikoen.

---

¹¹ Kreditværdijustering er en justering af regnskabsværdien af derivater, som foretages for at tage højde for modpartskreditrisiko. Kreditværdijusteringsrisikoen er risikoen for tab som følge af ændringer i de nødvendige kreditværdijusteringer. Derivataftaler indgået med ikke-finansielle modparter er undtaget for kapitalkravet for kreditværdijusteringsrisiko.

¹² Listen er taget direkte fra Basels forslag og inkluderer EUR, GBP, USD, JPY, AUD, CAD og SEK, samt egen valuta.

Anvendelse af metoden stiller store krav til institutterne og kræver godkendelse fra den kompetente myndighed (i Danmark Finanstilsynet).

Den basale metode er en kalibreret version af den nuværende standardmetode, med mere retvisende risikovægte og mere omfattende afspejling af af-dækningsforretninger.

Den simplificerede metode er en ekstremt simpel og meget konservativ metode til opgørelse af CVA-risikoen. Metoden er beregnet til institutter med en meget lille portefølje og eksisterer også i det nuværende regelsæt.

Endelig foreslår Kommissionen yderligere krav til institutterne om at offentliggøre detaljer om opgørelse af CVA-kapitalkravet.

3.1.16 Operationel risiko

Kommissionen foreslår, at definitionen af operationel risiko præciseres nærmere i CRR, hvorefter både modelrisiko og juridisk risiko er nærmere defineret.

Kommissionen foreslår en ny standard metode (forretningsindikatormetoden) for opgørelse af kapitalkravet vedrørende operationel risiko, som skal erstatte de tre eksisterende metoder af forskellig kompleksitet, som institutterne kan vælge imellem: basisindikatormetoden, standardindikatormetoden og den avancerede metode eller en kombination.

Hensigten er at indføre en ny simpel metode, som er proportional og sikrer lige konkurrencevilkår. Et institut kan dog fortsat til internt brug vælge at beregne kapitalkravet ved hjælp af en avanceret model.

I den foreslåede forenklede standardmetode skal kapitalkravet alene opgøres med udgangspunkt i et treårigt gennemsnit af en forretningsindikator. Hensigten er at gøre udregningen enkel og at sikre lige konkurrencevilkår.

Endvidere indeholder forslaget krav om offentliggørelse om instituttets ledelse og styring af operationelle risici, som gælder for alle institutter. Institutterne skal offentliggøre de væsentlige elementer i instituttets risikostyring af operationelle risici, kapitalkravet og opgørelsen deraf, herunder oplysninger om de enkelte forretningsindikatorelementer og om anvendelsen af eventuelle undtagelser. Dette er mere detaljerede offentliggørelseskrav end i dag, som primært går på offentliggørelse af instituttets tilgang til vurdering af instituttets kapitalkrav.

Desuden indeholder forslaget et krav om, at institutter med en forretningsindikator på mindst 750 mio. euro skal indsamle, beregne og offentliggøre tabsdata.

Kravene om dataindsamling specificerer bl.a. krav om brutto- og nettotab, samt tærskelværdier på hhv. EUR 20.000 og EUR 100.000 ift. opgørelse af tabsdata. Kommissionen foreslår også, at visse tabsdata kan undtages fra indsamlingen, hvis de operationelle risikohændelser ikke længere er relevante for instituttets risikoprofil, og hvis instituttet overholder de angivne betingelser, og hvis instituttets tilsynsmyndighed har givet tilladelse til en sådan undtagelse. Endelig præciserer forslaget, at instituttet skal inkludere historiske tab fx fra købte eller fusionerede enheder.

Endelig foreslår Kommissionen, at tilsynsmyndighederne periodisk skal vurdere kvaliteten af disse tabsdata for at sikre nøjagtighed og fuldstændighed i data.

3.1.17 Gearingsgrad

Der gælder i dag et krav til gearingsgraden på 3 pct. dvs. institutterne skal have en kernekapital svarende til mindst 3 pct. af ikke-risikovægtede eksponeringer (gearingsgraden). Kommissionen foreslår at ændre behandlingen af kundeclearede derivater, så sikkerhedsstillelsen ved kundeclearede derivater kan holdes ude af opgørelsen af institutternes eksponeringsmål i gearingsgraden. Dette gør det mere attraktivt at sikre at såkaldte over-the-counter derivater cleares centralt, hvor der bedre kan føres kontrol med disse.

3.1.20 Miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige risici (ESG-risici)

Kommissionen vil også styrke kreditinstitutternes fokus på miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige risici (såkaldte ESG-risici) samt øge institutternes indberetnings- og offentliggørelsesforpligtigelser på området.

Ifølge Kommissionen er kreditinstitutterne i stigende grad eksponeret for risici vedrørende miljøhændelser, klimaforandringer og transitionen mod en bæredygtig økonomi. En tilstrækkelig forståelse og håndtering af disse risici forudsætter, at kreditinstitutter i højere grad skal identificere, oplyse om og styre deres ESG-risici.

Der eksisterer for nærværende ikke en fælles definition af ESG-risici, hvorfor forståelsen af disse risici varierer fra institut til institut. Forslaget adresserer dette ved at introducere harmoniserede definitioner af ESG-risici i de indledende afsnit af forordningen.

Forslaget pålægger kreditinstitutter at indberette eksponeringer over for ESG-risici til den kompetente myndighed.

Store kreditinstitutter – i Danmark SIFI-koncerner – er i de eksisterende regler omfattet af en offentliggørelsesforpligtigelse vedrørende ESG-risici. Kommissionen foreslår, at de resterende kreditinstitutter også omfattes af

visse offentliggørelsesforpligtigelser vedr. ESG-risici. Offentliggørelsesforpligtigelserne for de resterende institutter vil dog blive mindre omfattende end for de store kreditinstitutter. Det indebærer bl.a., at små og ikke-komplekse institutter ikke pålægges at offentliggøre mere end det, som de skal indberette til de kompetente myndigheder.

I seneste revision af kapitalkravforordningen fik EBA til opgave at udarbejde en rapport, der skal vurdere, hvorvidt der er belæg for at tilpasse kapitalkravene til kreditinstitutter baseret på deres aktivers eksponering mod ESG-risici og komme med forslag til, hvordan kapitalkravene bedre kan indfange disse risici. Det kan eksempelvis munde ud i en ”grøn” støttefaktor (dvs. en rabat i kapitalkravet for disse eksponeringer) og/eller en ”brun” straffaktor, (dvs. et tillæg til kapitalkravet for disse eksponeringer) afhængig af aktivernes ESG-eksponering. Kommissionen foreslår at fremskynde deadline for rapporten fra 2025 til juni 2023.

3.1.21 Offentliggørelse

Kommissionen foreslår at udpege EBA til en central platform for offentliggørelse af de oplysningsforpligtelser, der følger af CRR.

Kommissionen foreslår, at små institutters offentliggørelsesforpligtelse vil blive opfyldt gennem sædvanlig rapporteringsmæssig indberetning til de nationale tilsynsmyndigheder, hvorefter EBA anvender de indberettede data til at offentliggøre de påkrævede oplysninger. Små institutter vil ikke længere selvstændigt skulle opfylde offentliggørelsesforpligtelsen. Formålet er at lempe administrative byrder for små institutter samt skabe lettere adgang til de offentliggjorte oplysninger.

Dog udvides indholdet i små institutters offentliggørelsesforpligtelse en smule. De mindre institutter vil derfor have en øget offentliggørelsesforpligtelse i perioden fra forslaget vedtages indtil EBA’s platform er klar.

Alle andre institutter skal indberette offentliggørelsesforpligtelsen direkte til EBA. EBA trækker således ikke selv oplysningerne til disse virksomheders offentliggørelse. Dette er delvist begrundet i, at disse virksomheders offentliggørelsesforpligtelse også indeholder kvalitative krav, som ikke kan trækkes ud af sædvanlig rapporteringsmæssig indberetning. Disse virksomheder er ikke længere forpligtet til at offentliggøre oplysningerne på deres egen hjemmeside, men skal i stedet anvende et system, som EBA opretter til at indberette igennem. Det fremgår af forslaget, at ejendomsretten til dataene og ansvaret for oplysningernes nøjagtighed fortsat ligger hos det enkelte institut.

Derudover er der foretaget en række ændringer i, hvad der skal offentliggøres på risikoområder, hvor der også sker ændring i opgørelsen af søjle I-kapitalkravene, herunder markedsrisiko, operationelle risici og kapitalgrundlag.

3.1.22 Prudentiel behandling af kryptoaktiver

Kommissionen foreslår, at en eventuel prudentiel behandling af kryptoaktiver undersøges nærmere, og at Kommissionen senest ved udgangen af 2025 udarbejder en rapport og evt. lovforslag herom på baggrund af internationale udviklinger på området. Det skyldes, at der internationalt (i regi af Baselkomitéen) er igangværende analyser af hvordan kryptoaktivers særlige karakteristika kan omfattes af kapitalkrav samt hvordan sådanne krav skal kalibreres.

3.2 Ændringer i CRD

3.2.1 Tilsynsmyndigheders uafhængighed

Kommissionen foreslår generelt at skærpe reglerne om uafhængighed, herunder specifikke skærpedelser i reglerne for tilsynsmedarbejders handel med finansielle instrumenter og efterfølgende ansættelser.

Generel uafhængighed

Kommissionen foreslår at præcisere, hvordan EU-landene forventes at sikre, at tilsynsmyndigheder, deres ansatte og deres bestyrelser kan agere uafhængigt og objektivt. Præciseringen skal fastslå, at myndigheden skal kunne agere uden at blive påvirket af virksomheder under tilsyn, regeringen eller andre offentlige eller private organer.

Forbud mod handel med finansielle instrumenter

For at forhindre interessekonflikter hos tilsynsmyndigheders ansatte og bestyrelsesmedlemmer foreslår Kommissionen, at det som minimum ikke skal være tilladt for ansatte eller bestyrelsesmedlemmer at handle med finansielle instrumenter udstedt af virksomheder under tilsyn, eller som knytter sig til værdien af virksomheder under tilsyn. Virksomheder under tilsyn omfatter også deres moder- og datterselskaber og associerede selskaber.

Begrænsninger i efterfølgende ansættelser

Kommissionen foreslår at begrænse tilsynsmyndigheders ansatte og bestyrelsesmedlemmers muligheder for at søge ansættelse i den finansielle sektor. Kommissionen foreslår derfor, at det i en periode på 2 år ikke skal være tilladt at tage ansættelse i en virksomhed, som den ansatte eller bestyrelsesmedlemmet har ført direkte tilsyn med. Dette gælder også aftaler om ydelser på konsulentbasis. Virksomheder under tilsyn indeholder også deres moder- og datterselskaber og deres associerede selskaber. Forbuddet gælder også virksomheder, der yder tjenesteydelser til de nævnte virksomheder, medmindre at den ansatte eller bestyrelsesmedlemmet er udelukket fra deltage i de pågældende tjenesteydelser.

Kommissionen foreslår endvidere, at EU-landene skal sikre, at de personer, der er omfattet af forbuddet, får rimelig kompensation for begrænsningerne i efterfølgende ansættelsesmuligheder.

3.2.2 Tilsynsbeføjelser (herunder kvalificerede erhvervelser og fusioner)

Kommissionen foreslår at tilføje nye kompetencer til tilsynsmyndighederne vedrørende henholdsvis tilsynspligtige virksomheders erhvervelse og afhændelse af kvalificerede andele i andre virksomheder, virksomheder under tilsyns erhvervelse og afhændelse af væsentlige aktiver og passiver og virksomheder under tilsyns spaltning og fusion.

Fælles for de foreslåede kompetencer er, at der skal foretages en godkendelse på baggrund af en vurdering, der indeholder nogle af elementerne fra den proces, der kendes fra de gældende regler om godkendelse af ejere af kvalificerede andele.

Kommissionen foreslår desuden regler om tilsynsmyndighedernes samarbejde, hvor de pågældende transaktioner er grænseoverskridende. De foreslåede regler er fuldt harmoniserende.

Virksomheder under tilsyns erhvervelse og afhændelse af kvalificerede andele i andre virksomheder

Kommissionen foreslår nye regler om, at institutter skal notificere den kompetente myndighed, hvis der er planer om at købe minimum 15 pct. af en anden virksomhed samt oplyse, hvor stor en del af virksomheden som instituttet har planer om at købe. Den kompetente myndighed kan på baggrund af en række kriterier om f.eks. egnethed hos evt. nye ledelsesmedlemmer, prudentielle overvejelser og mulige mistanker om hvidvask eller terrorfinansiering gøre indsigelse mod instituttets planer, og dermed forhindre instituttet i at foretage erhvervelsen. Kommissionen foreslår, at EBA får til opgave at nærmere definere en ensartet metode til at vurdere de angivne kriterier.

Virksomheder under tilsyns erhvervelse og afhændelse af væsentlige aktiver og passiver

Kommissionen foreslår nye regler om, at institutter skal notificere de kompetente myndigheder ved køb eller salg af 10 pct. eller mere af virksomhedens aktiver eller passiver. Kravet gælder både køber og sælger, hvis disse begge er institutter. Tilsynsmyndighederne skal vurdere transaktionen på baggrund af virksomhedens evne til at opfylde regulatoriske krav efter transaktionen, og hvorvidt der sker hvidvask i forbindelse med transaktionen. Hvis tilsynsmyndigheden ikke har afvist transaktionen inden 60 arbejdsdage, anses den automatisk som godkendt.

Virksomheder under tilsyns fusion og spaltning

Kommissionen foreslår at indføre regler om, at institutter skal ansøge om godkendelse til at indgå i en fusion eller spaltning hos den relevante tilsynsmyndighed. SSM/ECB betragtes som rette tilsynsmyndighed, hvor den fortsættende virksomhed har aktiver for 30 mia. euro eller aktiver svarende til over 20 pct. af hjemlandets BNP.

Kommissionen foreslår, at tilsynsmyndighederne på baggrund af ansøgningen skal foretage en vurdering af den fortsættende virksomhed, der bygger på bl.a. de involverede parters omdømme, den fortsættende virksomheds ledelses egnethed og hæderlighed, og den fortsættende virksomheds evne til at overholde regulatoriske krav. Den pågældende spaltning eller fusion må ikke gennemføres, før tilsynsmyndighederne er kommet med en positiv tilkendegivelse.

3.2.3 Egnethed og hæderlighed (Fit & proper)

Formålet med fit & proper-reglerne er at sikre, at ledelsen i finansielle virksomheder er tilstrækkeligt kvalificerede og hæderlige til at varetage en given stilling. I CRD defineres det ikke, hvilke roller der er såkaldte nøglepersoner, og som derfor skal leve op til kravene. Der kan derfor være forskel på, i hvilke situationer de enkelte EU-lande foretager en fit & proper-vurdering afhængig af de nationale regler og praksis for, hvornår en person anses for at være en nøgleperson. Den uensartede tilgang på tværs af EU er efter Kommissionens opfattelse uensigtsmæssig, særligt i bankunionen. Den uensartede tilgang medfører også, at institutter, der opererer på tværs af EU, skal navigere i forskellige nationale regelsæt og tilgange til vurdering af egnethed og hæderlighed. Kommissionen foreslår derfor, at der indføres mere eksplicite regler om minimumskrav til nøglepersoner og desuden indføres regler, som tydeliggør myndighedernes henholdsvis bankens rolle ved en fit & proper-vurdering.

Det er ikke kun direktions- og bestyrelsesmedlemmer, men også nøglepersoner, der kan have væsentlig indflydelse på en forsvarlig drift af instituttet, hvorfor det ifølge Kommissionen er vigtigt, at der er en forståelse på tværs af EU af, hvornår man skal anses for at være en nøgleperson i den forstand, at det kræver en fit & proper-vurdering. Ansvar for at definere, hvem der er nøglepersoner og derfor skal fit & proper-vurderes, er dog fortsat instituttets.

For at sikre institutternes retssikkerhed og processen i forbindelse med en fit & proper-vurdering finder Kommissionen det nødvendigt at indføre regler om, hvor hurtigt myndighederne skal behandle disse sager. Derfor foreslår Kommissionen regler om myndighedernes tidsramme for behandling af en fit & proper-sag. Derudover foreslår Kommissionen at udstyre myndighederne med nye værktøjer til brug for vurderingsprocessen, herunder et *ansvarskort* (en samlet beskrivelse af instituttets ledelse) og *ansvarsbeskrivelser* (individuelle beskrivelser af den enkeltes ansvarsområder). Disse værktøjer

er ifølge Kommissionen nødvendige, da det er vanskeligt at foretage en vurdering af, hvorvidt vedkommende er egnet, hvis myndighederne ikke får ensartede informationer om, hvilke ansvarsområder den konkrete stilling skal dække. De enkelte ansvarsområder i institutterne bør være veldefinerede og være med til at sikre større ansvarlighed, således at et område ikke falder mellem to stole.

Myndighederne kan, i forbindelse med tidlig indgriben eller afvikling af et nødlidende eller forventet nødlidende institut, vurdere, at der af hensyn til den finansielle stabilitet er behov for, at de ansvarlige i ledelsen afsættes. Såfremt ledelsen afsættes, skal myndighederne i sådanne situationer udarbejde fit & proper-vurderinger efter nye direktionsmedlemmer eller nøglepersoner er tiltrådt deres stilling. Det klare udgangspunkt vil dog fortsat være en vurdering forud for tiltræden, og derfor vil det alene være i tilfælde, hvor afvikling eller ved tidlig indgriben (hvor et institut forsøges rettet op), at der undtagelsesvist kan ske fit & proper-vurdering efter vedkommende er tiltrådt, da der i presserende situationer, som en afviklingssituation vil være behov for en ledelse – hensynet hertil vægtes således højere end forudgående godkendelse.

3.2.4 Inddragelse af tilladelser

Kommissionen foreslår en udvidelse af tilsynsmyndighedernes adgang til at inddrage et instituts tilladelse. Udvidelsen medfører, at tilsynsmyndighederne kan inddrage et instituts tilladelse, hvor tilsynsmyndigheden vurderer, at instituttet er nødlidende eller forventeligt nødlidende, men hvor afviklingsmyndigheden ikke anser det i offentlighedens interesse at foretage afviklingsforanstaltninger i virksomheden. Når det er i offentlighedens interesse at foretage afviklingsforanstaltninger, sker det indenfor rammerne af EU's direktiv om genopretning om afvikling af kreditinstitutter (BRRD). Hvis ikke, sker afviklingen iht. det pågældende lands nationale regler.

Vurdering af, at et institut er nødlidende eller forventeligt nødlidende er første kriterie af tre for, at afviklingsmyndigheden kan tage et institut under afvikling. Andet kriterie er, at ingen andre foranstaltninger kan forhindre afvikling af instituttet og tredje kriterie er, at afviklingsmyndigheden anser afviklingen som værende i offentlighedens interesse.

Der kan således være tilfælde, hvor en tilsynsmyndighed vurderer, at et institut ikke kan fortsætte, selvom alle kapitalkrav er opfyldt, men hvor afviklingsmyndigheden ikke kan tage instituttet under afvikling. Bestemmelsen skal sikre, at tilsynsmyndigheden kan få denne type institutter afviklet gennem likvidation ved at inddrage instituttets tilladelse.

3.2.5 ESG-risici

Kommissionen foreslår også i kapitalkravsdirektivet nye krav til kreditinstitutterne med det formål at styrke kreditinstitutters integrering af ESG-risici i risikostyringen. Tilsynsmyndighederne får til opgave at føre tilsyn hermed.

Kommissionen foreslår at pålægge kreditinstitutter at inkorporere ESG-risici i deres strategier og processer til vurdering af intern kapital. Kommissionen foreslår også, at institutterne skal tage højde for ESG-risici i deres interne ledelse, så de effektivt kan identificere, monitorere og rapportere på de ESG-risici, kreditinstitutterne kan blive eksponeret mod på kort, mellemlangt og langt sigt, samt at medlemsstaterne skal sikre, at ledelsen i kreditinstitutterne godkender og behandler instituttets strategi og politikker relateret til ESG-risici.

Desuden foreslår Kommissionen at pålægge medlemsstaterne at sikre, at ledelsen i kreditinstitutterne udvikler specifikke planer og kvantificerbare mål for at monitorere og adressere de risici, der følger af den europæiske transition mod en mere bæredygtig økonomi på kort, mellemlang og lang sigt. Forslaget indeholder også bestemmelser, der pålægger de kompetente myndigheder at sikre, at kreditinstitutterne som led i deres risikostyring har robuste strategier, politikker, processer og systemer på ESG-området. Strategierne, politikkerne, processerne og systemerne skal være proportionale med de ESG-risici, institutternes forretningsmodeller og aktiviteter medfører på kort, mellemlang og lang sigt.

Endelig foreslår Kommissionen at pålægge de kompetente myndigheder at sikre, at kreditinstitutterne har ESG-stresstests, og at føre tilsyn med kreditinstitutternes risikostyring på ESG-området.

Kommissionen foreslår også at pålægge de kompetente myndigheder at inkludere ESG-risici i deres årlige risikovurdering af de enkelte kreditinstitutter (SREP), samt at give de kompetente myndigheder beføjelse til at stille krav om, at institutterne skal reducere de risici, der opstår ved uoverensstemmelser mellem instituttets forretningsmodel og EU's bæredygtighedsmål på ESG-området, herunder ved at ændre deres forretningsmodel, strategier og risikostyring.

Der foreslås også at give EBA mandat til at udstede guidelines for at sikre harmonisering og minimumstandarder på ESG-området samt at give ESA'erne et fælles mandat til at udstede guidelines for, hvordan ESG-risici indarbejdes i de kompetente myndigheders stresstests.

3.2.6 Udøvelse af virksomhed fra tredjeland og tredjelandsfilialer

Kommissionen foreslår en minimumsharmonisering af reguleringen af filialer af kreditinstitutter, der har hovedsæde udenfor EU (tredjelandsfilialer). Det foreslås også at indføre en eksplicit bestemmelse om, at kreditinstitutter

fra tredjelande ikke kan udøve grænseoverskridende virksomhed ind i et EU-land.

Forslaget indeholder en opdeling af tredjefilialer baseret på deres størrelse og forretningsmodel. Der stilles dermed højere krav til større eller mere komplekse tredjefilialer, herunder tredjefilialer, der tager imod indlån. Desuden foreslås der regler om at kunne kræve etablering af et datterselskab, hvis tredjefilialen anses som systemisk.

Kommissionen foreslår kriterier for godkendelse af tredjefilialer, og der sættes kapital- og likviditetskrav for tredjefilialerne efter godkendelse. Derudover foreslås der krav til ledelse af tredjefilialerne og løbende rapportering til tilsynsmyndighederne.

Kommissionen foreslår også at stille krav til tilsynet med tredjefilialerne, herunder løbende risikovurdering af disse. Endelig er der rammer for samarbejde med andre tilsynsmyndigheder og oprettelse af tilsynskollegier på tværs af EU-landene.

3.2.7 Administrative sanktioner

Kommissionen foreslår at indføre mere detaljerede regler om brug af administrative bøder og tvangsbøder. EU-landene kan dog fortsat benytte strafferetlige sanktioner i stedet for administrative, såfremt de strafferetlige sanktioner er effektive og har en effekt svarende til de administrative sanktioner fastsat i direktivet.

Det indebærer administrative sanktioner (herunder bøder) og tvangsbøder for overtrædelse af forskellige dele af direktivet.

De administrative bøder kan fastsættes til maksimalt 10 pct. af den årlige omsætning for juridiske personer og til maksimalt 5.000.000 EUR for fysiske personer. Derudover foreslår Kommissionen, at administrative bøder kan fastsættes til maksimalt to gange vindingen eller to gange det undgåede tab, hvis en af disse kan fastsættes. Det fremgår dog ikke, hvordan sammenstød mellem udmålingsmetoderne skal håndteres.

De foreslåede regler om tvangsbøder betyder, at der vil kunne gives tvangsbøder til juridiske personer på op til 5 pct. af den gennemsnitlige daglige omsætning om dagen indtil overtrædelsen ophører i op til seks måneder. Tvangsbøder til fysiske personer kan være på op til 500.000 EUR om dagen i op til seks måneder.

Der foreslås også mere detaljerede regler om, hvilke kriterier der skal lægges vægt på ved udmåling af administrative sanktioner.

3.2.8 Tilpasninger som følge af kapitalgulvet

Det er muligt, at de risici, som kapitalgulvet tager højde for (modelrisici), allerede i dag i et vist omfang er adresseret i institutternes individuelle solvenskrav (søjle 2-krav) og i den systemiske risikobuffer. Det afhænger af, hvordan institutternes søjle 2-krav og den systemiske risikobuffer er sammensat af den kompetente tilsynsmyndighed eller lovgivningen. Hvis søjle 2-kravet og den systemiske risikobuffer ikke justeres, når kapitalgulvet træder i kraft, er der risiko for, at institutterne kapitalbelastes flere gange for de samme risici.

Kommissionen foreslår derfor nogle bestemmelser til søjle 2-krav og den systemiske risikobuffer med det formål at undgå dette. Dette indebærer:

- At det nominelle beløb til søjle 2-krav ikke må stige alene som følge af kapitalgulvet. Myndighederne skal revurdere området og fjerne eventuelle dele af søjle 2-kravet, som allerede er omfattet af kapitalgulvet. Myndighederne må ikke tilføje yderligere krav, der dækker risici allerede dækket af kapitalgulvet.
- At det nominelle beløb i den systemiske risikobuffer "fastfryses" indtil myndighederne har revurderet bufferen for at sikre, at bufferen ikke dækker risici, der allerede er dækket af kapitalgulvet
- At myndighederne skal revurdere SIFI-bufferen (et ekstra kapitalkrav til systemisk vigtige institutter), hvis et SIFI-institut bliver påvirket af kapitalgulvet.

3.2.9 Tilpasning af systemisk risikobuffer

Med implementeringen af CRD V har erhvervsministeren fået mulighed for at fastsætte en systemisk risikobuffer. Det er muligt at sætte forskellige buffersatser til forskellige dele af den finansielle sektor eller forskellige eksponeringstyper. Der gælder i dag regler for notifikation til Kommissionen ved fastsættelse af den systemiske risikobuffer, som Kommissionen foreslår at tilpasse. Der er på nuværende tidspunkt ikke fastsat en systemisk risikobuffer i Danmark. Det er dog muligt at anerkende en systemisk risikobuffer fra et andet EU-land, hvis det har relevans for danske institutter. SIFI-krav stilles i Danmark ved brug af den såkaldte OSII-buffer (SIFI-bufferen).

Når satsen for den systemiske risikobuffer (eller kombinerede systemiske buffere i tilfælde af, at der fastsættes forskellige satser for forskellige eksponeringstyper) ligger mellem 3-5 pct., skal Kommissionen efter gældende regler anmodes om en udtalelse, og når den overstiger 5 pct., skal Kommissionen godkende implementeringen af buffersatsen.

Med ændringsforslaget medregnes systemiske buffersatser fastsat i andre EU-lande, og som anerkendes af Danmark, ikke i disse tærskelværdier. Dette

er en ændring ift. de nuværende regler, hvor anerkendte systemiske buffer-satser skal medregnes i satsen for den kombinerede systemiske risikobuffer mhp. tærskelværdierne, såfremt at Danmark selv har fastsat en kombineret systemisk risikobuffer, der er større end i 3 pct.

3.2.10 Offentliggørelse

Kommissionen foreslår at give tilsynsmyndighederne beføjelse til at kræve oftere offentliggørelse af oplysningsforpligtelserne i CRR og offentliggørelse et andet sted end EBA's hjemmeside. Forslaget er en konsekvens af ændringen i CRR, hvorved EBA bliver en central platform for offentliggørelse af institutternes offentliggørelsesforpligtelser.

3.2.11 Benchmarking af beregning af kapitalkrav

Kommissionen foreslår nye krav om, at myndighederne skal inddrage flere modeller som en del af den årlige benchmarkingøvelse, som foretages på interne modeller til opgørelse af kapitalkrav. Det gælder specifikt:

- Institutternes modeller og metoder til opgørelse af forventede kreditrisikotab under IFRS 9 og nationale regnskabspraksis.
- Institutternes implementering af den alternative standardmetode på markedsrisiko (A-SA).

Det foreslås, at EBA skal fastlægge hvilke institutter, der skal deltage i benchmarking af forventede kreditrisikotab ud fra proportionalitetshensyn, hvor disse institutter kan være underlagt standardmetoden såvel som IRB-metoden til beregning af kapitalkrav.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet er medlovgiver på forslaget. Europa-Parlamentet har endnu ikke fastlagt sin holdning til Kommissionens forslag.

5. Nærhedsprincippet

Kommissionen fremfører, at idet forslagene supplerer allerede eksisterende EU-lovgivning, er det mest hensigtsmæssigt med foranstaltninger på EU-niveau frem for gennem nationale lovgivningsinitiativer. Samtidig anfører Kommissionen, at initiativer som f.eks. gennemførelse af internationale standarder i EU, som Basel III-anbefalingerne og tiltag til at adressere ESG-risici, grundlæggende er internationale, som derfor mest effektivt adresseres på EU-niveau frem for på nationalt niveau.

Visse initiativer i Kommissionens forslag har til hensigt at harmonisere reglerne yderligere. Det gælder særligt forslagene til harmonisering af tilsynsbeføjelser og -kompetencer, offentliggørelsesregler og tilsynet med tredjelands-filialer. Her anfører Kommissionen, at man uden fælleseuropæiske regler risikerer forskelligartede nationale regler, der kan føre til regelarbitrage og som

potentielt skævvrider konkurrencen i det indre marked og evt. udgør en hindring for kapitalens frie bevægelighed. Kommissionen anfører, at de foreslåede ændringer vil fremme ensartet gennemførelse af reglerne og fremme lige konkurrencevilkår i det indre marked, hvilket ikke ville kunne opnås i tilstrækkelig grad ved nationale tiltag i de enkelte EU-lande.

Det er regeringens vurdering, at der er behov for fælles EU-regler for at sikre en ensartet regulering af kreditsektoren i EU og for at fremme lige konkurrencevilkår i det indre marked. Regeringen mener også, at internationale standarder, som Basel-anbefalingerne, og grundlæggende internationale problemstillinger, som ESG-risici, mest effektivt adresseres på EU-niveau frem for på nationalt niveau. På den baggrund er det regeringens vurdering, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

6. Gældende dansk ret

Kapitalkravsdirektivet er generelt implementeret i lov om finansiel virksomhed med tilhørende bekendtgørelser. Kommissionens forslag til ændring af CRD vedrører følgende bekendtgørelser:

- Bekendtgørelse nr. 1543 af 30. oktober 2020 om Finanstilsynets bestyrelses forretningsorden.
- Bekendtgørelse nr. 1616 af 13. november 2020 om filialer af kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse uden for den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område

Derudover indeholder Finanstilsynets interne retningslinjer bestemmelser om ansattes uafhængighed, herunder at Finanstilsynets medarbejdere er underlagt et forbud mod at handle finansielle instrumenter udstedt eller afledt virksomheder under tilsyn.

7. Konsekvenser

Lovgivningsmæssige konsekvenser

CRR er som forordning direkte gældende i dansk ret. CRD vil som direktiv skulle gennemføres i dansk ret. Vedtagelse af Kommissionens forslag til ændring af CRD forventes at medføre ændringer i lov om finansiel virksomhed og tilhørende bekendtgørelser. På baggrund af Kommissionens forslag ventes nedenstående større ændringer.

Forslaget om tilsynsmyndigheders uafhængighed vil sandsynligvis nødvendiggøre lovændring som følge af bl.a. de foreslåede bestemmelser om tilsynsmedarbejderes uafhængighed, herunder forslaget om begrænsninger i efterfølgende ansættelser og forbud mod handel med finansielle instrumenter for tilsynsmedarbejdere.

Reglerne om godkendelse af sammenlægninger i lov om finansiel virksomhed (herunder fusion, spaltning og væsentlige overdragelser) vil skulle udvides til at omfatte de konkrete krav til processen og vurderingerne, som fremgår af CRD-forslaget. Derudover vil de foreslåede bestemmelser om, at Finanstilsynet vil skulle godkende virksomheders erhvervelse af kvalificerede ejerandele, skulle indarbejdes i lov om finansiel virksomhed.

Vedtagelse af Kommissionens forslag til ændring af CRD vil også medføre en række ændringer i lov om finansiel virksomhed fsva. fit & proper. Der vil f.eks. skulle indføres krav om Finanstilsynets sagsbehandlingstid for disse sager.

Det vil også være nødvendigt at udvide adgangen til at inddrage et pengeinstituts tilladelse i lov om finansiel virksomhed, så der indføres adgang til at inddrage et instituts tilladelse, hvor instituttet er vurderet som nødlidende eller forventeligt nødlidende, men afviklingen ikke er i offentlighedens interesse.

Reglerne om tredjelandsfilialer i bekendtgørelse om filialer af kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse uden for den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, skal tilpasses til de krav, der vil følge af direktivet. Derudover vil mindre tilpasninger af reglerne til ledelse og likviditet skulle laves i bekendtgørelsen.

De foreslåede regler medfører et behov for at undersøge om det nuværende niveau for bøder og tvangsbøder har et niveau og en effekt, der svarer til niveauet i Kommissionens forslag.

Kommissionens forslag om at gøre EBA til centralt offentliggørelsessted medfører også behov for at ændre i lov om finansiel virksomhed.

Økonomiske konsekvenser

Statsfinansielle konsekvenser

Forslaget forventes ikke at have direkte statsfinansielle konsekvenser.

Forslaget til revision af EU's kapitalkravsregler, herunder gennemførelse af Basel-anbefalinger, indeholder en række nye beføjelser til Finanstilsynet samt andre bestemmelser, der kan medføre behov for yderligere ressourcer til Finanstilsynet, jf. de efterfølgende afsnit. Det bemærkes i den forbindelse, at Finanstilsynet finansieres af afgifter pålagt virksomhederne under tilsyn.

Forslaget indeholder krav om karenperioder for tilsynsmedarbejdere samt krav om, at berørte medarbejdere kompenseres for dette. Det kan føre til

en ikke ubetydelig merudgift for Finanstilsynet til kompensation af nuværende og kommende medarbejdere. Et mindre antal ansatte i Finanstilsynet er i dag underlagt vidensklausuler, der varer op til seks måneder. Kommissionens forslag vil betyde, at betydeligt flere medarbejdere vil skulle omfattes af en karenperiode, og at længden heraf vil være betydeligt længere.

Forslaget indeholder også et forbud for Finanstilsynets ansatte mod at handle med finansielle instrumenter. Forbuddet går videre end de begrænsninger, som Finanstilsynets ansatte allerede er omfattet af, og som de bliver kompenseret for ved et såkaldt "aktieafsavnsvederlag". Da forbuddet går videre end de gældende begrænsninger, kan det blive nødvendigt at udvide kompensationen af berørte medarbejdere for dette forbud tilsvarende.

Forslaget indeholder også en række nye beføjelser til Finanstilsynet. Forslaget medfører bl.a. et mere omfattende tilsyn med markedsrisikoområdet, herunder særligt i forhold til Finanstilsynets forpligtelser vedrørende godkendelser og løbende tilsyn med nye modeller samt i forbindelse med nye regler for placering af positioner i eller uden for handelsbeholdningen. Derudover skal Finanstilsynet godkende og føre tilsyn med den nye SA-CVA model. Det kan føre til behov for øgede ressourcer, hvis tilsynsmyndighederne, som foreslået, periodisk skal vurdere kvaliteten af visse tabsdata for operationelle risici for at sikre nøjagtighed og fuldstændighed i data.

Kommissionens forslag indeholder en række nye tilsynsbeføjelser. Forslaget indebærer bl.a. et mere omfattende tilsyn på ESG-området, hvor Finanstilsynet får til opgave at sikre, at kreditinstitutter som led i deres risikostyring har robuste strategier, politikker, processer samt systemer på ESG-området, og at kreditinstitutternes aktiviteter stemmer overens med EU's bæredygtighedsmål. Forslaget indeholder også et krav om, at Finanstilsynet skal udarbejde ESG-stresstest startende med klimastresstest. Samlet kan de nye beføjelser til Finanstilsynet føre til behov for yderligere ressourcer.

Det bemærkes, at de afledte nationale udgifter som udgangspunkt skal holdes inden for berørte ministeriers eksisterende bevillinger, jf. budgetvejledningens pkt. 2.4.1. Såfremt det viser sig, at det ikke er muligt at holde udgifterne inden for eksisterende bevillinger, vil håndteringen af udgifterne skulle afklares særskilt.

Forslaget kan have positive afledte statsfinansielle konsekvenser, i det omfang forslaget bidrager til en mere robust kreditsektor, som mindsker risikoen for finansielle kriser med statsfinansielle omkostninger til følge.

Erhvervsøkonomiske konsekvenser

Gennemførelse af Basel-anbefalinger i EU kan indebære betydelige udfordringer for danske kreditinstitutter, særligt pga. kapitalgulvet, der kan medføre en reduktion i kapitalkravenes risikofølsomhed, dvs. sammenhængen mellem kapitalkravet og risikoen på instituttets eksponeringer (udlån mv.), og en deraf afledt stigning i kapitalkravet. Forslaget har generelt stor betydning for rammevilkårene for danske penge- og realkreditinstitutter.

Forslaget, herunder kapitalgulvet, kan betyde en væsentlig stigning i de danske penge- og realkreditinstitutters kapitalkrav. Det skønnes, at effekten af Kommissionens forslag vil være en stigning i institutternes samlede kapitalkrav på maksimalt 30-40 mia. kr. Det svarer til en stigning på maksimalt 15 pct. af kapitalkravet før implementering af Kommissionens forslag. Der er imidlertid betydelig usikkerhed om skønnet, der er baseret på en række antagelser.¹³

Skønnet er beregnet baseret på den udformning af kapitalgulvet, som var forventet, da EBA lavede sine effektberegninger i 2020. Det betyder, at der ikke er taget højde for, at Kommissionen i sit forslag har foretaget justeringer i forhold til udformningen af kapitalgulvet i forhold til Basel III-anbefalingen. Kommissionens forslag indeholder således (i modsætning til Basel-anbefalingen) overgangsordninger vedrørende lavrisiko boliglån og lån til selskaber uden kreditvurdering, som alt andet lige vil føre til en lavere effekt af kapitalgulvet. Da en stor andel af det samlede udlån i realkreditsektoren vil kunne kategoriseres som lavrisiko boliglån, forventes overgangsordningerne at give en betydelig lavere effekt af gulvkravet for realkreditlån. Overgangsordningerne udløber i 2032 og skal revurderes inden udløb.

Derudover antager beregningerne et konstant søjle 2-krav (målt i kroner) og en uændret systemisk risikobuffer. Det er dog sandsynligt, at søjle 2-kravet vil falde, når kapitalgulvet træder i kraft, idet de samme risici ifølge forslaget ikke skal kapitaldækkes flere gange. Omvendt må Kommissionens forslag til opgørelse af ejendommens markedsværdi forventes at føre til en højere effekt af kapitalgulvet, da det generelt vil medføre lavere ejendomsværdier og derved lavere værdier af institutternes sikkerheder.

Effekten af Kommissionens forslag vil være størst for de store kreditinstitutter, der anvender interne modeller. De danske SIFI-institutter er i dag

---

¹³ Skønnet ligger væsentligt under tidligere skøn for stigningen i kapitalkravet for de største danske penge- og realkreditinstitutter på ca. 35 pct. ved en én-til-én-gennemførelse af Basel-anbefalingerne. foretaget af en dansk ekspertgruppe, februar 2018. Det skyldes blandt andet andre tiltag, der har påvirket de eksisterende kapitalkrav, særligt nye retningslinjer fra EBA vedr. IRB-metoder, som er trådt i kraft 1. januar 2022, og som forhøjer kapitalkrav for institutter, som benytter IRB-metoder. De nye retningslinjer reducerer alt andet lige effekten af forslaget, herunder kapitalgulvet.

velkapitaliserede med stor overdækning ift. nuværende kapitalkrav og vil være i stand til at leve op til kapitalkravsstigningen. Der vil desuden være en del år til at fremskaffe eventuel manglende kapital pga. overgangsordninger, som udløber i 2032, og en lang indfasning af kapitalgulvet (indfases 2025-30).

De mindre og mellemstore kreditinstitutter påvirkes ligeledes af forslaget. Således vil dele af forslaget, herunder ændringer til standardmetoden vedrørende risikovægtning af aktier, indebære et øget kapitalkrav for de mindre og mellemstore kreditinstitutter. Den foreslåede øgede risikovægtning af aktier under standardmetoden kan ligeledes gøre nuværende forretningsmodeller, hvor mindre kreditinstitutter driver sektorejede virksomheder i fælleskab, mindre attraktive. Dette kan potentiel forringe de mindre kreditinstitutters konkurrencekraft.

Højere kapitalkrav kan potentielt have betydning for kreditinstitutters finansieringsomkostninger og dermed for institutternes beslutninger om fastsættelse af boligejeres og virksomheders låneomkostninger, fx bidrags-satser på realkreditlån og lånerenter. Det er dog omdiskuteret, om der vil være en påvirkning af højere kapitalkrav på finansierings- og låneomkostninger, og hvor stor den i givet fald vil være. Det afhænger bl.a. af omkostningerne ved forskellige typer kapital og forskellige modsatrettede effekter. På den ene side kan højere kapitalkrav betyde højere finansieringsomkostninger for kreditinstitutter, idet egenkapital er den dyreste form for kapital, da den står først til at dække tab. På den anden side kan højere kapitalkrav bidrage til, at risikoen for tab på kapitalinstrumenter, gæld og indlån mindskes, hvilket bidrager til at reducere kreditinstitutters finansieringsomkostninger.

Ud over mulige kapitalkravsstigninger kan forslaget medføre øgede administrative omkostninger for kreditinstitutterne. Det gælder særligt de foreslåede bestemmelser om at integrere ESG-risici i institutternes risikostyring samt forslaget til øgede rapporterings- og offentliggørelsesforpligtelser på dette område.

Ændringerne af definitionerne på konsolideringsområdet kan have potentielle økonomiske følgevirkninger for danske institutter, da flere virksomheder vil blive omfattet af konsolideringen, blandt andet virksomheder associeret med bankvirksomhed, f.eks. datacentraler. Formålet med forslaget er at undgå, at disse virksomheder falder udenfor konsolidering, som det tidligere har været tilfældet.

Der forventes også visse administrative omstillingsomkostninger ifm. implementering af de reviderede regler.

Omvendt kan Kommissionens forslag om at centralisere offentliggørelse af prudentielle data hos EBA føre til en lettelse i de administrative byrder for mindre og ikke-komplekse institutter, som ikke længere skal offentliggøre oplysningerne selv.

Forslaget medfører også øgede IT-omkostninger for institutter, som skal anvende den nye standardmetode for markedsrisiko.

Endelig er benchmarkingøvelsen en ressourcetung proces for både institutter og myndigheder. Øvelsen forventes at inddrage en meget stor andel af både større og mindre danske institutter. Det vil dermed have administrative konsekvenser for institutterne at gennemgå benchmarkingøvelsen. Højere omkostninger vil i høj grad skulle løftes af datacentralerne.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Forslaget kan på den ene side have positive samfunds- og erhvervsøkonomiske effekter ved at adressere risici i kreditinstitutter, som ikke i tilstrækkeligt omfang måtte være håndteret i den eksisterende regulering, idet det kan styrke finansiell stabilitet og understøtte finansieringen til husholdninger og virksomheder igennem hele den finansielle cykel og dermed styrke økonomisk aktivitet. Omvendt kan højere kapitalkrav og finansieringsomkostninger potentielt dæmpe virksomheders investeringer og økonomiske aktivitet (se afsnit om erhvervsøkonomiske konsekvenser).

Det bemærkes, at ændringerne i standardmetoden for kreditrisiko overordnet indfører en mere detaljeret og risikofølsom tilgang, hvilket styrker sammenhængen mellem risiko på institutternes eksponeringer (udlån mv.) og kapitalkrav (styrker kapitalkravenes risikofølsomhed).

Kapitalgulvet kan generelt bidrage til, at institutter ikke undervurderer deres risiko, som det skete under den finansielle krise 2008-10, og derved reducere risikoen for kriser med samfundsøkonomiske omkostninger. På den anden side kan særligt kapitalgulvet svække kapitalkravenes risikofølsomhed og indebære en stigning i kapitalkravet. Derved svækkes kapitalkravenes evne til at skelne mellem eksponeringer med høj og lav risiko. Det kan tilskynde disse kreditinstitutter til at tage mere risikable eksponeringer på deres bøger, da kapitalkravet ikke i samme omfang ændres med højere risiko. Sådanne konsekvenser af kapitalgulvet for institutters risikotagning kan gøre sig gældende for danske realkreditinstitutter, som har relativt lav risiko, og hvor kapitalgulvet for nogle institutter ventes at blive det bindende krav. Kapitalgulvet ventes dog under alle omstændigheder ikke at betyde en systemisk svækkelse af den finansielle stabilitet i Danmark.

Andre konsekvenser og beskyttelsesniveauet

Forslaget ventes alt andet lige at have positive konsekvenser for miljømæssige og sociale problemstillinger i Danmark. Den påkrævede integration af ESG-risici må forventes at medføre, at flere institutter bringer deres forretningsmodeller i overensstemmelse med EU's bæredygtighedsmålsætninger. Forslaget ventes at bidrage til en mere modstandsdygtig finansiel sektor, hvilket kan have positive konsekvenser for forbrugerbeskyttelsen.

8. **Høring**

Forslaget har været i skriftlig høring i EU-Specialudvalget for den finansielle sektor med frist for bemærkninger d. 15. november 2021. Nedenfor sammenfattes hovedindholdet af de indkomne høringssvar fra Finans Danmark (FIDA), Lokale Pengeinstitutter (LOPI) og Nationalbanken.

/

Generelle bemærkninger

Nationalbanken er overordnet positivt indstillet over for de foreslåede ændringer til kapitalkravsforordningen og kapitalkravsdirektivet. De mener, at der med forslagene er fundet en fornuftig balance mellem vigtigheden af at sikre en nær gennemførelse af Basel-Komitéens anbefalinger om generelt at reducere udsving i kreditinstitutters risikobaserede kapitalkrav samt at styrke tilliden til institutternes kapitalgrundlag samtidig med, at der med forslagene er mulighed for at tage hensyn til de særlige europæiske forhold og forretningsmodeller. De fremhæver derfor, at de ikke finder det nødvendigt, at der fra dansk side søges efter yderligere undtagelser fra forslaget.

Specifikke bemærkninger

Outputgulvet

Finans Danmark mener, at en foreløbig justering af outputgulvet, som foreslået af Kommissionen, kun vil have begrænset værdi. De opfordrer derfor til en løsning, hvor outputgulvet kun anvendes på de kapital- og bufferkrav, som man globalt er blevet enige om, men holder europæiske kapitalbuffer ude af beregningen. De mener, at en sådan løsning i højere grad vil sikre, at realøkonomien ikke påvirkes negativt. De bemærker, at såfremt der ikke bliver en permanent mere risikofølsom implementering af outputgulvet, er det vigtigt, at de stigende kapitalkrav tidligt imødegås, blandt andet ved at de danske SIFI-bufferkrav revurderes med henblik på at sikre, at de ikke er højere end bufferkravene for sammenlignelige institutter i andre EU-lande.

Nationalbanken finder, at Kommissionen har valgt en relativ simpel implementering af gulvkravet, som i sin grundform er tro mod Basel-anbefalingerne og ikke medfører unødigt kompleksitet i form af eksempelvis parallelle kapitalopgørelser. De fremhæver, at tilgangen understøtter den reelle anvendelsesmulighed af de risikobaserede kapitalbuffer. De finder det fornuftigt, at forslaget adresserer størrelsen af det institutspecifikke

søjle 2 tillæg samt udvalgte kapitalbuffer i forbindelse med indførelsen af gulvkravet. De finder det hensigtsmæssigt, at både størrelsen af det institutspecifikke søjle 2 tillæg samt den systemiske risikobuffer og potentielt SIFI-buffere revurderes i tilfælde af, at søjle 1 kravet stiger som følge af et bindende gulvkrav.

Lån mod sikkerhed i fast ejendom

Finans Danmark mener, at for lån med sikkerhed i fast ejendom bør løsningen ideelt set omfatte en justering af standardmetoden, så der skabes en højere grad af overensstemmelse mellem risiko og kapital. De mener, at med en sådan løsning vil eksponeringer både for institutter, der anvender interne modeller og omfattet af outputgulvet, og institutter, der anvender standardmetoden som eneste metode til opgørelse af de risikovægtede poster, få en højere grad af overensstemmelse mellem risiko og kapital.

Lokale Pengeinstitutter finder det afgørende vigtigt, at den foreslåede løsning til behandling af lån mod sikkerhed i fast ejendom ved opgørelsen af outputgulvet bliver indarbejdet som en generel justering af standardmetoden for lån med pant i boligejendomme og i erhvervsjendomme med dokumenterede lave tabsrater. De mener, at herved elimineres det bestående mismatch mellem risiko og kapitaldækning for disse eksponeringer både for institutter, der anvender interne modeller, og for institutter

Nationalbanken finder det positivt, at forslaget er justeret til særlige EU-forhold angående lavrisikolån sikret ved pant i beboelsesejendomme samt udlån til ikke ratede selskaber – og at den lange udfasningsperiode af disse giver myndighederne tilstrækkelig tid til indsamling af data med henblik på revurdering og eventuel forlængelse af de særlige regler. De bemærker dog, at fra et dansk perspektiv er indfasningsperioden af selve gulvkravet unødigt lang.

Fælles sektorejede virksomheder

Lokale Pengeinstitutter og Finans Danmark bemærker, at det er deres opfattelse, at der er behov for en ny separat bestemmelse, der favner strategiske aktieeksponeringer mod virksomheder, der er ejet af en række institutter i forening, hvor institutterne dels udøver betydelig indflydelse i forening og dels aftager/formidler de services, produkter og ydelser, som de sektorejede virksomheder genererer. De finder det endvidere afgørende vigtigt, at risikovægten for disse strategiske aktieeksponeringer fastholdes uændret på vægt 100 pct. svarende til den vægt, der iht. Kommissionens forslag vil gælde for helejede dattervirksomheder, der indgår i samme konsoliderede tilsyn som pengeinstituttet, og svarende til den vægt, som vil gælde for virksomheder, hvor pengeinstituttet udøver en betydelig indfly-

delse. Desuden bemærker **Lokale Pengeinstitutter**, at de ændrede konsolideringsregler vil skabe ulige konkurrencevilkår mellem store og mindre kreditinstitutter.

Tilsynsuaafhængighed

Nationalbanken finder det væsentligt, at det med forslaget til CRD tydeliggøres, at tilsynsmyndighederne skal agere uafhængigt af f.eks. regeringer og sektoren. Det er dog deres opfattelse, at reglerne om en 2 års karenperiode for alle ansatte, der arbejder med tilsynsvirksomhed, er omfattende og kan have negativ betydning for tilsynsmyndighedernes muligheder for rekruttering.

Kreditrisiko, markedsrisiko, operationel risiko og CVA-risiko

Nationalbanken støtter de foreslåede ændringer til opgørelse af markedsrisiko. De finder øget risikofølsomhed i opgørelsen af kreditrisiko under standardmetoden særdeles vigtig. De synes, at dette sikres særligt igennem reviderede regler for udlån med pant i fast ejendom. De vurderer, at lavere risikovægte på udlån på beboelsesejendomme i LTV intervallet 0-55% er passende. De mener, at interne modeller giver det mest retvisende billede af den underliggende risiko, men at det er fornuftigt at reducere i muligheden for brug af disse på porteføljer, hvor det er svært at opnå det tilstrækkelige datagrundlag eller specificere en robust model. De anerkender intentionerne om at fjerne muligheden for at anvende avancerede metoder (AMA). De noterer, at der ikke nødvendigvis er en sammenhæng mellem kapitalkravet og den reelle underliggende operationelle risiko i instituttet, hvorfor de finder det vigtigt med et fortsat fokus for at sikre, at denne type risici adresseres via søjle 2 tillæg samt gennem interne forretningsgange, kontrolprocedurer og stærk governance.

Finans Danmark støtter de strammere regler for flytning af risiko mellem handelsbeholdningen og bankbogen. De mener dog, at de foreslåede bestemmelser bør justeres, så de giver mulighed for en effektiv styring af markeds- og likviditetsrisici. De foreslår, at PD-gulvkravet under den interne model for markedsrisiko bortfalder for eksponeringer mod stater i EU, således at der sikres overensstemmelse med misligholdelsesrisikovægten på 0 pct. under standardmetoden for modparterne. De bemærker, at der er uløste problemer i tilknytning til de nye regler for opgørelse af CVA-risiko i forslaget, og at de nye regler på CVA-risikoområdet bør afvente, at de løses. De mener ikke, at der skal være arbitrære grænser for handelsbeholdningens størrelse, som er bestemmende for den metode, som instituttet skal anvende. Derudover finder de ifm. kapitaldækning af operationel sikkerhed, at der er tale om en uforholdsmæssig tung rapporteringsbyrde.

ESG

Nationalbanken mener, at det er relevant at identificere og vurdere potentielle ESG-risici, som kan materialisere sig i økonomien og overføres til kreditinstitutter. De vurderer, at hvis ikke risici adresseres, kan en grøn og bæredygtig omstilling af økonomien medføre risici for tab i kreditinstitutter, som ikke kapitaldækkes. I dette lys forekommer det for dem rimeligt og proportionalt at inkludere miljø-, sociale og ledelsesmæssige (ESG) forhold i det institutspecifikke søjle 2 tillæg.

Finans Danmark finder det vigtigt, at EBA og ECB samarbejder for at sikre ensartet adgang til data for institutter i og uden for euroområdet. De mener, at det vil være tilstrækkeligt med årlig rapportering for alle institutter. De finder det positivt, at EBA skal tage hensyn til proportionalitet i fastlæggelsen af formatet for rapportering. De mener, at det er vigtigt, at EBA foretager en grundig vurdering af eventuelle forskelle i risici på ”grønne” og ”significant harmful” aktiviteter, før der træffes beslutning om ændrede risikovægte i søjle I.

Fit & Proper

Nationalbanken finder det nyttigt, at der med forslaget til CRD lægges op til mere harmoniseret regulering og tydeliggørelse af kriterierne for, hvornår medlemmer af ledelsesorganer m.fl. i finansielle virksomheder har et godt omdømme og tilstrækkelig viden, erfaring mv. – og dermed opfylder reglerne om egnet- og hæderlighed. De mener imidlertid, at dette altid skal holdes op imod, at det fortsat bør være de finansielle virksomheders ejere og ledelser, der - ikke alene har det primære ansvar - men ansvaret for, at institutterne drives forsvarligt og løbende rekrutterer en kompetent ledelse med et ordentligt omdømme.

Finans Danmark bemærker, at det er afgørende, at der med kravene ikke opstår et meget stift og ufleksibelt regime, der reelt udhuler de enkelte institutters ledelsesret samt hindrer rekrutteringen af nye kompetencer og hermed fastfryser udviklingen i den danske banksektor. De finder en samlet tidsgrænse på op til 120 arbejdsdage noget lang. Dertil mener de ikke, at det står klart i forslaget, hvad konsekvensen vil være, hvis tidsgrænsen ikke overholdes.

Ledelsesmedlemmers roller og forpligtelser

Finans Danmark mener, at forpligtelsen vedr. ”individual statements” i CRD artikel 88 afhængigt af omfanget vil være relativt omfattende for virksomhederne, og de mener derfor, at det i forhandlingerne bør afklares mere præcist, hvad bestemmelsen vil indebære.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Kommissionen præsenterede forslaget i ECOFIN den 9. november 2021. EU-landene støttede generelt formålet med forslagene, herunder særligt implementeringen af Basel III-anbefalingerne. Nogle lande lagde generelt vægt på, at der tages højde for særlige europæiske forhold når globale standarder gennemføres i EU, mens en række lande omvendt lagde vægt på ikke at afvige fra Basel-anbefalingerne, og at eventuelle overgangsordninger ikke blev permanente.

EU-landene støttede også særligt Kommissionens forslag vedr. miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige risici og med enkelte undtagelser harmoniseringen af reglerne om tredjelandsfilialer.

Der er også bred opbakning til formålet om at styrke tilsynsmyndighedernes uafhængighed og beføjelser, men der er forskellige holdninger til hvordan reglerne konkret skal udformes.

Der er også principiel opbakning til mere proportionalitet, herunder Kommissionens forslag om at centralisere offentliggørelse af prudentielle data hos EBA. Nogle EU-lande stiller spørgsmål ved, om forslaget vil have den ønskede effekt.

Endelig bakker mange EU-lande op om harmoniserede rammer for egnethed og hæderlighed mens en mindre gruppe lande er stærkt kritiske ved Kommissionens forslag, som de finder vil øge den administrative byrde for myndighederne markant.

10. Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen støtter generelt en regulering af kreditinstitutter i EU, som sikrer et robust og velfungerende finansielt system, hvor sektoren kan opfylde sin rolle i samfundsøkonomien og formidle lån til virksomheder og husholdninger.

Regeringen finder, at Kommissionens forslag indeholder mange gode elementer, der samlet set vil kunne bidrage til at styrke reguleringen af kreditinstitutter i EU. Forslaget til gennemførelsen af Basel-anbefalingerne i EU vil på lange stræk kunne sikre en mere robust regulering af kreditinstitutter i EU. Det er særligt positivt, at der indføres en harmoniseret behandling af kreditinstitutternes ESG-risici.

Det er vigtigt, at gennemførelsen i EU af Basel-anbefalinger tager hensyn til særlige europæiske forhold og velfungerende forretningsmodeller, herunder særlige forretningsmodeller med påvist lav risiko som dansk realkredit.

Regeringen støtter generelt løsninger, hvor kapitalkrav afspejler den faktiske risiko på eksponeringer (risikofølsomhed), samt at danske penge- og realkreditinstitutter kan rummes i fælles og harmoniserede EU-regler. Dette vurderes hensigtsmæssigt, givet at der er en række fordele forbundet med risikobaserede kapitalkrav. Risikobaserede kapitalkrav, som er reguleret og under tilsyn, understøtter en hensigtsmæssig fordeling af kapital i økonomien og tilskynder kreditinstitutterne til at styre risici hensigtsmæssigt.

Forslaget indeholder i den henseende udfordringer, herunder særligt kapitalgulvet, der for nogle institutter i et vist omfang vil bryde med et sundt princip om, at risiko og kapitalkrav følges ad, og føre til stigninger i kapitalkravet, der ikke svarer til den reelle risiko for velfungerende forretningsmodeller med udlån med lav risiko, fx dansk realkredit.

Regeringen finder også, at Kommissionens måde at foreslå styrkelse af tilsynsmyndighedernes uafhængighed kan have utilsigtede, negative konsekvenser. Derudover er der en række elementer, som regeringen er betænkelig overfor, f.eks. for tilsynsmyndighedernes muligheder for at tiltrække medarbejdere, jf. gennemgangen nedenfor.

Ændringer i CRR

Kreditrisiko – standardmetoden

Regeringen støtter generelt, at kapitalkravene afspejler den reelle risiko på eksponeringer. Regeringen finder det positivt, at Kommissionens forslag overordnet indfører en mere detaljeret og risikofølsom standardmetode. Det er i den forbindelse positivt, at der foreslås en yderligere opdeling af eksponeringskategorierne under standardmetoden for kreditrisiko, hvilket generelt imødekommer regeringens prioriteter.

Eksponeringer mod institutter og selskaber

Regeringen støtter overordnet forslaget til ændring af risikovægtningen af eksponeringer mod institutter og selskaber, da det vil bidrage til at gøre standardmetoden mere risikofølsom. Regeringen vil også arbejde for at få tilføjet en kobling mellem den nye tretrins-skala for institutter uden kreditvurdering og klassificeringen af kvalitetstrin og risikovægtning, idet dette ikke fremgår af Kommissionens forslag, hvilket kan medføre problemer i forhold til andre bestemmelser, som refererer til institutternes kvalitetstrin.

Eksponeringer sikret ved pant i fast ejendom

Regeringen lægger vægt på Kommissionens forslag om, at Loan-splitting tilgangen fortsættes, men vil arbejde for at indføre yderligere risikofølsomhed i kapitalkravene, så der tages højde for den lave risiko, som disse eksponeringer i praksis udgør. Regeringen lægger vægt på, at Kommissionens forslag til overgangsordning vedr. boliglån for de institutter, der anvender interne

modeller, bliver en del af den generelle standardmetode frem for en undtagelse hertil. Regeringen mener, at dette bedre vil afspejle den reelle risiko forbundet med sådanne eksponeringer, og fortsat vil kunne udgøre en forsigtig tilgang.

Aktieeksponeringer

Forslaget imødekommer i et vist omfang regeringens prioriteter, dog vil regeringen arbejde for, at risikovægtningen af aktieeksponeringer ikke medfører en skævvridning af konkurrencen mellem mindre og store pengeinstitutter og indeholder proportionalitetshensyn, der ikke modvirker, at mindre pengeinstitutter kan indgå i ejerkredsen bag fælles sektorejede virksomheder.

Eksponeringer med valuta-mismatch

Regeringen støtter, at der kan være et behov for at tage højde for en forøget risiko ved eksponeringer, hvor lånet ikke er optaget i samme valuta som låntagers indkomst. Forslaget imødekommer dermed i et vist omfang regeringens prioriteter. Regeringen vil dog arbejde for at sikre, at risikovægten også afspejler den reelle risiko, når der er tale om lån optaget i euro.

Kreditrisiko – IRB-modeller

Regeringen støtter målet om at skærpe rammerne for brugen af IRB-metoden for at styrke tilliden til institutters brug af interne modeller til kapitaldækning. Forslaget imødekommer regeringens prioriteter, og regeringen støtter derfor Kommissionens forslag til ændringer af IRB-metoden, så der kommer mere sammenlignelighed mellem institutter, der bruger interne modeller, og mindre usikkerhed om kapitalkravets størrelse.

Kapitalgulv

Regeringen støtter formålet med kapitalgulvet om at sikre, at kapitalkravet for institutter, der bruger interne modeller, ikke undervurderes og bliver uforholdsmæssigt lavt. Regeringen finder dog, at Kommissionens forslag til implementering af kapitalgulvet vil føre til mindre risikofølsomhed og føre til stigninger i kapitalkrav, der ikke svarer til den reelle risiko for velfungerende forretningsmodeller med udlån med lav risiko, f.eks. dansk realkredit.

Regeringen havde, sammenlignet med Kommissionens forslag, foretrukket en mindre restriktiv tilgang til kapitalgulvet, som tager bedre hensyn til danske forhold, hvilket der dog ikke er støtte til. Regeringen arbejder i lyset heraf for, at kapitalgulvet som foreslået af Kommissionen gennemføres på en måde, så risikofølsomheden fra de interne modeller bedst muligt bibeholdes i kapitalkravet for de danske institutter. Regeringen lægger særligt vægt på, at kapitalkravet for udlån med lav risiko, herunder særligt danske realkreditudlån, afspejler den faktiske risiko. Regeringen støtter bestemmelserne i overgangsordningen for kapitalgulvet og lægger stor vægt på, at bestemmel-

serne bliver permanente i stedet for midlertidige som foreslået af Kommissionen, hvilket vil bidrage til at sikre en hensigtsmæssig gennemførelse af kapitalgulvet.

Konsolideringsregler

Regeringen støtter generelt de foreslåede ændringer, som vil føre til færre uklarheder og dermed sikre, at definitionerne forstås mere ens på tværs af EU, samt modvirke regulatorisk arbitrage.

Regeringen støtter generelt forslaget, som vil medføre, at virksomhedskonstruktioner, som det har været hensigten skulle være omfattet af konsolidering, men som er faldet uden for anvendelsesområdet, fremadrettet vil være omfattet af reglerne. Forslaget imødekommer regeringens prioriteter.

Kapitalgrundlag

Regeringen støtter Kommissionens forslag fsva. ændringer for opgørelse af kreditinstitutters kapitalgrundlag. Forslaget præciserer en række forhold, men vurderes i øvrigt ikke at have større effekt for danske institutter. Forslaget imødekommer regeringens prioriteter.

Krav til sikkerhed i form af fast ejendom

Regeringen støtter, at institutternes mulighed for løbende revaluering af værdien af fast ejendom i relation til kapitaldækningsopgørelsen, som følge af værdistigninger, underlægges nogle grænser, der tager udgangspunkt i den historiske prisudvikling. Regeringen lægger særlig vægt på at fastholde Kommissionens forslag til en undtagelse fra denne ændring, så markedsværdimetoden fortsat kan bruges i relation til låneudmåling og beregning af behovet for supplerende sikkerhed for lån finansieret med særligt dækkede obligationer, hvilket betyder, at danske regler for disse lån kan videreføres.

Markedsrisiko

Regeringen støtter det overordnede mål om en mere risikofølsom tilgang til opgørelsen af markedsrisiko, og at fastlæggelsen af kapitalkrav i tilstrækkelig grad afspejler et niveau, der kan rumme historisk observerede risikoniveauer. Forslaget tager højde for den danske fastkurspolitik og viderefører samme risikovægt for realkreditobligationer, der blev vedtaget i CRR II. Forslaget imødekommer derfor regeringens prioriteter.

Regeringen støtter også målet om en mere klar grænsedragning mellem positioner, der placeres hhv. i og uden for handelsbeholdningen.

Rammen for kreditværdijusteringer (CVA)

Regeringen støtter ændringerne til opgørelsen af kapitalkravet for kreditværdijusteringer (CVA). Det er væsentligt, at metoderne bliver mere retvisende og i højere grad afspejler afdækningsforretninger.

Forslaget imødekommer dog kun i et vist omfang regeringens prioriteter, idet standardmetoden ikke i samme grad tager højde for den danske fastkurspolitik, som det er tilfældet i reglerne om markedsrisiko, både ved opgørelse af valutarisikoen og renterisikoen. Dette er nødvendigt for, at resultaterne under standardmetoden giver et korrekt billede af risikoen og et passende kapitalkrav for institutter, der er aktive på det danske marked.

Regeringen vil arbejde for at opdatere kategoriseringen af valutaer som likvide så de afspejler de likvide valutaer i EU bedre, ligesom man har gjort i reglerne om markedsrisiko.

Operationel risiko

Regeringen støtter forslaget om opgørelse af kapitalgrundlaget, da forslaget sikrer en ensartet og relativt simpel opgørelse af operationel risiko på tværs af EU. Danmark kan støtte ekskluderingen af historiske tab fra beregningen, da det kunne få den utilsigtede effekt, at de institutter som gør sig mest umage med at registrere tab, får et højere kapitalkrav end de institutter, som ikke yder den samme indsats. Regeringen støtter desuden generelt gennemsigtighed, herunder ift. instituttets risikostyring og opgørelse af kapitalkravet. Desuden støtter regeringen kravet om indsamling og offentliggørelse af data for de største institutter, hvilket sikrer en øget gennemsigtighed og mulighed for at sammenligne på tværs under passende hensyn til proportionalitet.

Gearingsgrad

Regeringen støtter generelt Kommissionens forslag om justering af opgørelsen af gearingsgraden, så beregningen stemmer overens med reviderede Basel III-anbefalinger.

Miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige risici (ESG-risici)

Regeringen støtter generelt Kommissionens forslag om at styrke kreditinstitutternes fokus på ESG-risici som relevante risikofaktorer. Herunder støtter regeringen, at man arbejder for ensartede definitioner af ESG-risici. Regeringen finder det vigtigt, at definitionerne i videst muligt omfang harmoniseres med eksisterende lovgivning på området for bæredygtig finansiering, herunder disclosure- og taksonomiforordningen.

Derudover støtter regeringen, at tidsfristen for EBA's rapport med vurderingen af, hvorvidt der er belæg for at tilpasse kapitalkravene, fremrykkes til 2023. Regeringen finder det i relation til denne vurdering vigtigt, at forslaget og eventuelle justeringer til kapitalkravene følger en risikobaseret tilgang, baseres på analyse, og at tilskyndelsen til bæredygtig omstilling ikke må ske på bekostning af kreditinstitutters robusthed og den finansielle stabilitet.

Offentliggørelse

Regeringen vil arbejde for at sikre, at forslaget ikke øger den administrative byrde for institutter og tilsynsmyndigheder både i forhold til rapportering af oplysningerne og validering heraf.

Regeringen vil sikre en passende balance mellem færre byrder for de mindste institutter, uden det vil føre til en væsentligt øget byrde for de større institutter. Forslaget imødekommer i begrænset omfang regeringens prioriteter.

Ændringer i CRD

Tilsynsmyndigheders uafhængighed

Regeringen finder det vigtigt, at tilsynsmyndighederne agerer uafhængigt i tilsynsaktiviteterne. Regeringen finder imidlertid, at udformningen af Kommissionens forslag er uhensigtsmæssig og for vidtgående, herunder særligt når det kommer til at begrænse tilsynsmedarbejdere og bestyrelsesmedlemmer i deres efterfølgende ansættelsesmuligheder. Det vil gøre det uforholdsmæssigt vanskeligt for tilsynsmyndigheder i mindre lande at rekruttere dygtige og specialiserede medarbejdere, som er nødvendig for at sikre et kvalificeret tilsyn med markedsaktørerne. Det er vurderingen, at de foreslåede begrænsninger i efterfølgende ansættelser for tidligere ansatte i tilsynsmyndighederne mærkbart vil påvirke villigheden til at søge ansættelse i tilsynsmyndighederne. Regeringen lægger derfor vægt på, at udformningen af forslaget justeres, så bekymringerne adresseres.

Tilsynsbeføjelser (herunder kvalificerede erhvervelser og fusioner)

Regeringen støtter overordnet forslagene om kvalificerede erhvervelser, væsentlige overdragelser og fusion/spaltning. Det foreslåede regelsæt er tæt på den nuværende danske praksis, men vil gøre vurderingskriterier og ansøgningskriterierne mere gennemsigtige. Det øger retssikkerheden for de omfattede virksomheder. Regeringen vil arbejde for en afstemning af de foreslåede bestemmelser, så rammerne i videst muligt omfang vil være i overensstemmelse med den lange nationale praksis på området.

Det vurderes desuden positivt, at der opstilles klare rammer for tilsynsmyndighedernes samarbejde ved grænseoverskridende transaktioner. Forslaget imødekommer derfor generelt regeringens prioriteter.

Egnethed og hæderlighed (Fit & proper)

Regeringen støtter generelt, at der opnås en ensartet tilgang til egnetheds- og hæderlighedsvurderinger på tværs af EU. Det gælder særligt for så vidt angår afgrænsningen af, hvornår der er tale om nøglepersoner, som varetager en så væsentlig rolle, at vedkommende bør egnetheds- og hæderlighedsvurderes. Regeringen vil i den forbindelse arbejde for, at krav om godkendelse anvendes proportionalt, således at godkendelseskrav afspejler den forskel i

risiko som institutter af forskellige størrelser udgør. Målet med forslaget er primært at opnå en mere ensartet tilgang til reglerne på tværs af EU. Regeringen finder, at større klarhed i, hvad der stilles af krav til egnethed og hæderlighed, med fordel kan indarbejdes i forslaget. Det er endvidere vigtigt, at kravene ikke modvirker et diversificeret rekrutteringsgrundlag.

Forslaget indeholder desuden krav om forudgående vurderinger, dvs. før ansøger tiltræder. Det er regeringens holdning, at det kan give visse problemer i forhold til bestyrelsesmedlemmer, der typisk vælges af generalforsamlingen. Der bør derfor være mulighed for visse undtagelser på dette område.

Med hensyn til forslag om flere formaliserede krav til sagsbehandlingen af fit and proper-ansøgninger er det et vigtigt hensyn for regeringen, at reglerne ikke bliver så ufleksible, at de kompromitterer sagsbehandlingsgrundigheden og f.eks. underminerer mulighederne for en grundig høring af sagens parter i tvivlstilfælde. Ved at sikre tilstrækkelig fleksibilitet for sagsbehandlingen, vil der heller ikke være samme behov for at indføre krav om ansvarskort og ansvarsbeskrivelse.

Inddragelse af tilladelser

Regeringen støtter forslaget om at kunne inddrage et instituts tilladelse, hvor instituttet er vurderet nødlidende eller forventeligt nødlidende, men det ikke er i offentlighedens interesse at tage instituttet under afvikling, idet det skaber klarhed om håndteringen af sådanne situationer.

Forslaget imødekommer derfor regeringens prioriteter.

ESG-risici

Regeringen støtter generelt Kommissionens forslag om at styrke kreditinstitutternes fokus på ESG-risici samt øge institutternes indberetnings- og offentliggørelsesforpligtigelser på ESG-området.

Regeringen støtter også generelt Kommissionens forslag om at styrke kreditinstitutters integrering af ESG-risici i risikostyringen og tilsynsmyndighedernes bemyndigelse til at føre tilsyn hermed.

Udøvelse af virksomhed fra tredjeland og tredjelandsfilialer

Regeringen støtter forslaget om minimumsharmonisering af reglerne for tredjelandsfilialer og regler om samarbejde med andre tilsynsmyndigheder for tilsyn med disse. Der er ikke på nuværende tidspunkt etableret tredjelandsfilialer i Danmark, men reguleringen er søgt holdt ajour med gældende krav til nationale pengeinstitutter. De foreslåede regler stemmer overordnet med den gældende nationale tilgang til tredjelandsfilialer i Danmark.

Tilpasninger som følge af kapitalgulvet

Regeringen støtter Kommissionens forslag om, at det er nødvendigt at revurdere de nuværende kapitalkrav i søjle 2 og bufferkravene når kapitalgulvet påvirker institutter, der bruger interne modeller, så institutter ikke kapitalbelastes for de samme risici flere steder. Kommissionens forslag på dette område imødekommer regeringens interesser.

Benchmarking af beregning af kapitalkrav

Regeringen støtter generelt forslaget til ændringer i beregningen af institutters kreditrisiko ved standardmetoden, så længe vurderingen af, hvilke institutter, der skal inkluderes, omfattes af et proportionalitetsprincip. Regeringen vurderer, at det er for omfattende at inddrage alle institutter, der anvender den alternative standardmetode på markedsrisiko og/eller forventede kreditrisikotab, idet dette vil resultere i mindre nyttige resultater og dertil være for ressourcetungt for mindre danske pengeinstitutter at deltage i øvelsen. Regeringen vil imidlertid arbejde for proportionalitet i reglerne, så unødige administrative byrder undgås.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen blev forelagt for Folketingets Europaudvalg den 5. november i forbindelse med forelæggelse af ECOFIN-rådsmødet den 9. november 2021, hvor Kommissionen præsenterede den samlede lovgivningspakke.